

خوښه‌ری کودر!

نووسه‌ری یادداشته‌کانی رږژ له که‌یهانی ۱۰/۵۸/۲۶ دا نووسیویه: مامۆستای هه‌رگیز نه‌مرمان (دوکتور عه‌لی شه‌ریعه‌تی) ده‌رباره‌ی خوښه‌وه‌ ده‌یگوت: وتاریکم له مه‌ر په‌یره‌وانی ئیمام عه‌لیه‌وه‌ نووسیوو؛ دامه‌ ده‌زگای کوږی گشتی راگه‌یانندی ئیسلامی له مه‌که‌که‌ زوو به‌ سه‌ریاندا دامه‌وه‌ و به‌ چه‌ند جوینی بی‌تامه‌وه‌ گوتیان: کاورا شیعه‌یه‌کی زۆر غه‌لیزه‌! هه‌ر له‌ سه‌ر هه‌مان وتاریش چه‌ند ږیشدریژی به‌ کاوږ فهرمووبوویان: شه‌ریعه‌تی بوته‌ سوننی کلک دریژ!

جاریکیشان له‌ دانشگا قسم ده‌کرد؛ ږووناکیرانی سمیل پان گوتیان: فلان، لاگیری سه‌رمایه‌داره‌! هه‌لیکی دی هه‌ر له‌و جییه‌، هه‌ر نه‌و قسانه‌م کرده‌وه‌؛ چه‌ند بیر کورتیکی ږیشدریژ گوتیان: سوورسوور کومۆنیسته‌! جا به‌و پییه‌ ده‌بی ئیسته‌ شیعه‌ی سپس و سوننی پیس و سه‌رمایه‌داری نه‌گریس و کومۆنیستی لامه‌زه‌ب بم. داربه‌رووی بنه‌تالوو بم! یه‌ک ته‌نیشتی چوار پالوو بم!

منیش نه‌گه‌ر راست ده‌وئ، تا ده‌گه‌ل به‌ره‌مه‌کانی ناشنایه‌تیم په‌یدا نه‌کرد، لام وابوو له‌ شیعه‌تیدا شه‌ریعه‌تی خه‌ستیکه‌ نه‌سکوئ تی ناچئ؛ به‌لام له‌ لام ږوون بوته‌وه‌ که‌ نه‌و پیاوه‌ به‌ شوین راستیدا گه‌راوه‌ و ئاوری وه‌ چیت نه‌داوه‌. به‌ ږووپووچی سه‌د ږیتال و هه‌زار سووچی گزیکاران - که‌ بو به‌رماوی زۆرداران - فش و فۆل و قالب به‌تال، بو ئیسلامه‌تی دووراوه‌ و به‌ ده‌ستی پیس و چلکنی چه‌ند کولکنیکی دووره‌هه‌ست تیها‌لاوه‌ و داپۆشراوه‌، خه‌ریک نه‌بووه‌. گه‌راته‌وه‌ سه‌رچاوه‌. ئاوی ږوونی هه‌لینجاوه‌ و له‌ چلپاو وازی هی‌ناوه‌. عیرفانه‌ راسته‌قینه‌که‌ی به‌م نامیلکه‌یه‌ لی دواوه‌، لای نه‌و بووه‌.

حه‌ز ده‌که‌م ته‌نبه‌لی نه‌که‌ی و بیخوښییه‌وه‌ تا تۆش وه‌ک منی بناسی و به‌ بسته‌ږیش به‌ فريو نه‌چی و له‌ راسته‌ږیش شاره‌زا بی!

نېتر خوښیت. برات: هه ژار، تاران ۱۷/۱۱/۵۸

پېشه کی

وام به دلدا ده هات بلیم: وهرن با بۆ تاوځکیش بئ، خوځمان له ناو چواردیواری دین و کوځمه لاتى جوئ - جوئ ږزگار کهین و بښنه ده رځ. سهرېک له م دنیا په دهین و بئ هیچ سندر و پښوهندېک هم خوځورده (ته بیعت) به دانسته شی کهینه وه و دهرباره ی ژینی نه وانه ی نه مړو ده ژین، به وردی بتوژینه وه.

گومان نییه مړو و خوځورده هه رتک هه ن و له بهر چاون. جا بۆ چوښه تی په یوه ندى نه و دوانه به په کتره وه و بارى ژینی نه م عیسانه ی له ناو نه م خوځورده ده ژى، پښوېستمانه هه موو جوړه بیر و پروا و ږښازى لیکتر جیاوازی کوځمه لانى بنیاده مى کوون و تازه - که ناوی دین یان فله سه فه یان لئ نراوه و نه زمونیان له سهر گراوه - به گشتى به سهر کهینه وه. نه وسا نه گهر توژیک زیت و وشیارانه بدرینه به مه که کی بیر، بۆ پیاوی ژیر دهرده که وئ که سهر چاوه ی هه موانیان هه ر سئ کانیه و نه وانی تر هه موو جوگه و شپله گه ی نه م سئ سهر چاوه ن؛ ده نا چهن د لاپره سه نیکن بایه خى لیدوانیان نییه. سئ سهر چاوه که «عیرفان» و «به رامبه رى» و «نازادى» یه. په که مینیان - که عیرفانه - نه گهر راست بئ و عیرفانى هه ر به ناو نه بئ، بئ گړئ و گوئل نه و دووی دیکه ش ده گړته وه.

عیرفان

مانای عیرفان به تیځرایى کارى که سیکه ده یه وئ خوئ بناسئ؛ چى هیڼاویه؟ بۆ هاتووه؟ بۆ کوئ ده چئ؟ ده بئ چى بکا؟ هه ودا و مه وداى ئالوز و پر گره چنکى ده وروبه رى، له بان سهرى، له م زه مینه پان و پور و به رینه دا بېشکنئ؛ سهره تاي بدوزيته وه؛ په ک لای کا؛ گړئ کویره کانى ږاکا؛ به ماشه ر هه لیکاته وه؛ به عقل لیکى داته وه؛ مه وداى نه و هه ودايه چه نده؟ له کوپرایه و هه تا کوپیه؟ کئ

پرستوویه؟ کئ خستوو یه ته بهر دهستی په له وهر و جانه وهران بۆ چینه و لانه و له وهران؟ به کوردی و کورتی که سیکی له دووی راسته قینه ویله و تا هه موو شت ده بنج و بناوان نه کا ئوقره ی نایه، پیی ده لئین؛ خاوه نی عیرفان و عارف .

پروژاواپی نشینه کان ده لئین: زیدی عیرفان پروژه ه لاته و راستیش ناکه ن؛ چونکه زانست به دانسته سهر به هیچ مه لبه ندیک نییه. بگره هه موو سهر زه وین و ژیر زه مین و په ی ده ریا و عاسمانی شین و به رزیش بۆ ئه و گه لیک ته نگه به ره و به گیره تیا ده گونجی. ده توانم بلیم ناشگونجی. هوی ئه و هه له زله ش پروونه: ده ورانی که ونارای پیشوو (ههر زوو) پروژه ه لات لانکی زانیاری و ژباری بوو. دانیشتووی نیوه توپه لی خورنشینى ئه وسا - له زانستا - کوپر و کوتر و کۆله وار بوون؛ له ژیار و شارستانییه تی قوشقی و نه بان و بیزار بوون. ئه و ده مانه ی ئه وان له گوپی گادا خه وتوون، زانیاری به عیرفانه وه له مه یدانی خاوه ر زه مین گاله ی بوو؛ رمبازی ده کرد. ههر بۆیه ش ده و قۆرته که که وتوون که عیرفانی پروو له پروژاوا نه ناسراو - به دای و باو - به خوره ه لاتی بناسن؛ ئه گینا عیرفان وه ک گوتمان پاژی گرینگ له سروشته و ده پال هه موو که سدا هه یه.

به یروای من داروینیش - که له سهر بیر و باوه ری ماک په رستی ئه و هه موو ته وه سی تپده گرن - به هیژترین به لگه ی عیرفان ده گیرفانی عینسان ده خا. ئه و کابرایه به زوانی زانیاری ده لئ: پروه ک و گیانله به ره کان، له رپی ماک (ماده) و ئه رکی ئه ندامانی له شرا (فیزیولوژیک) پیگه یشتوون. پروه ک (نه بات) پرووی کردۆته زۆر بوون. پاشان ماکزی (تامیب) و گیاندارى تر هاتوونه دی. ههر تیره یه ک ورده - ورده به ره و ته واوتر بوون چوون و ئه وسا مروی سه ره تایى - که له هه موان ته یارتر بوو، به گزاده ی ناو مه یموونان سه ساو ده کرا - هه راشتر هاته کایه وه. به ره - به ره مووی له پی و دهستی هه لوه ری؛

توڻلی فرھه بوو، ھاته پيش؛ چھنھي بهرھو دواوھ خزى؛ کلکى پھري؛ له سھر جووتھ پئى راويستا؛
ئىستا ناو نراوھ عينسان.

جا با ئھو جار سھرنج بدهين که به شوين ئھو قوناغھدا، چى مروى له خزمهکھى خوى - که مھيموونھ
و تھرحيشى له مھيموون ئھکا - ھهلداوېرئ و فھرمانرھوايى ئاوايى پئى دھسپېرئ؟ بيگومان ھھستى
عيرفانھ.

ھھر ئھو مھيموونھ کولکھوھريوھ بئى کلکھ، له سھرھتا - له خوړھهلآت يان روژاوا يا ھھر شوينئىکى تر
ژيابئى - له وچان و پشووداندا به لانى کھم بيرؤکئىکى له مھتھلؤکھى ژين کردوتھوھ. به پئى مژى
باش نھمھيوى و ھزر و فکرى نھگھيوى خوى، بهرھو کانگاي بردوتھوھ و به خھيال ھھليھئناوھ. بهلان
چونکھ زؤر ساويلکانھى بو چووھ، نرخى نھبووھ و باپھخئىکى پئى نھدراوھ که له دواړؤژئىک کؤم بکړئ و
فئىرگھيھکى بو دابنرئ و ئيزمئىکى دھ کلکى بخرئ؛ ئھگينا ھھر ئھو مروپھى کړنوئى بو بهردئىک، بتئىک
يان شتئىکى تر بردووھ، داواى کؤمھک و يارمھتى لئ کردووھ، جوړھ عيرفانئىکى ھھبووھ که ئىستا له
سھرى ناکھين.

گھشانھوھى ھھر ئايينئىک به گھشھى پھيرھوانپھوھ بهستراوھ. بو نمونھ: ئايينى ھئندؤک رادھنئىم. ھھتا
سھد سائل له مھوبھريش گاپھرستى له بهرچاوى موسولمانان ئھوپھرى پھستى و بئى ھھستى و
بهلگھى گئىلى و نھزانى بوو. کھچى ئىستا کتئيبى واپان دھربارھى دينھکھى خويان داناوھ که به
خويندھنھوھى شاد ئھبين. کتئيبى وان زؤر له کتئيبى موسولمانان - کھ دھربارھى ئيسلامھتى دانراون -
بهپئىزترن. رادھاکريشانان دھربارھى پيرؤزى گا و پھرستنى، کتئيبئىکى وای نووسيوھ کھ ئيمھمانان تا
ئىستاش له مھر بئى شھريکى خوداش نووسراوئىکى وامان نيبھ! جگھ لهوھش زؤر له زانايانى ھيندى
سھبارھت به خوداکانيان - کھ ھاوبھشن و ھئندھش زؤرن دھژمار نايھن - شتى ئھمھندھ به نرخ و پياو

رازیکه ریان نووسیوه که له وپه ږی بهرزیدایه و سهرنجی خه لکی دنیایه به ره و خوځیان ږاده کښن. له و باره وه وه بال به ستوم له ملدا نه وان له پښن؛ که ده بوا به راوه ژوو با؛ چونکه ههستی تاک په رستی لانی که می دووه زار سال له دینی هیندوو کوتره. به و پښه با ده بوو ئیستا - هه ر هچ نه با - دووه زار پا له پښتر باین. به لام چونکین که وتوته به ردهستی ئیمه، ئیمهش له په ستا به ره و پاش ده کشینه وه، دینه که مان بوته که پجاری هه نده ران. وه خته بلیم ږوشن بیرانی خو مالیش لپی بیزارن.

ده با دهینه وه سهر خه ت:

ههستی عیرفان و ږای سرشت - وه کوو جمک - ده گه ل مرو هاتوته سهر نه م زه مینه.

- عیرفان چییه؟

- دلخورتیه، بزوینی به ره و زانینه؛ که تووش مروی ژیر و خاوه ن بیر هاتووه. عیرفان دلداري و نه وینه؛ خولیاي پستی په رده دینه. تا پیاو نه وینئ نه چیرژ نه بوته پیاو. وه ک مه وله وی ږومی ده لئ: مه لایه ک نه وینداره نه بئ، گایه و میزه ری له سهره! نه و شیخه سهر تا پا شینه ی بو بیر له و عاسمانه پانه و نه م زه مینه ږر له و هه موو ته رزه ژینه، سه بره خورپه دلئ نه بزوینئ، له حاندی دیمه ن چاو داخا و له ده نگ و ناواز و ساری هه زار ته رزی نزم و به رزی نه م خو کرده خوشیک و جوان و ږه نگینه گه شه نه کا و له لای با بئ و هه ر گوچکه ی بو ته پینئ و له کرگاری شیرینکاری - که چییه و کښه - دانه مینئ و بو ناسین و بو زانینی ږانه مینئ، هه تا ئیستاش هه ر له جوونه مه یموونه که ی پښینه یه؛ کولکه ی توله کی کردووه و هه لوه ریوه؛ کلکی کرووزی په ریوه و ناوی خو ی لئ ناوین عینسان.

راستت دهوئ؟ كه سئ تامى ئه و دلخورتیه پاک و چاكه ی به لادا تینه په ریوه و نهیدیوه، گویره كه یه كه له و دهشته به ره لا؛ لوژ - لوژ ده گهرئ و دهله وه رئ. له وه پیوه هیچی له هیچ نه زانیوه. نه گهر سه د سال ته مهنی بئ، نابئ بلین خوئ ناسیوه.

سه رچاوه ی دلخورتی چیه؟

ئه و مرویه ی له مهیموونی ترازاه و ناوی پیاوی له خو ناوه، نیاز و ئاواتی له ژیندا هیئنده زورن كه نهك پیکهینانی هه موان، بگره نیویشی به خوگرد دابین ناکرئ. ژیرکردنه وه ی ئه م جانه وه ره دوو پایه ی گروگره له وزه ی خوگرد به دهره.

-بوچی؟

-چونكه خوگرده كه وهك هوئیک یان وهك دوئیکه كه پیاو و گا و جانه وه ره و په له وه ره و گهرۆك و خزۆك و یوهك، تیکرا له و ره هوئله ده ژین، یان له و دوئله ده له وه رین.

به لئ خوگرد بو پیکهینانی ئاتاجی گیانله به ران هاتوته دی و پر بژیوه؛ به لام مرو، مروی بزور، خوا دهفه رمووی: «مرو بزور دروست کرا». مروی چنۆك و خاپینۆك، به ژیانى جانه وه رانه ی دوور له گوړان قنیات ناکا. ئه و كوئنه مهیموونه پرووته ی كه هه ستاوه و له سه ر دوو پئ راوه ستاوه، له جانه وه ری ره مه کی خوئ زور به زلتر ده زانئ؛ به فیزه وه به ره و به رزیه تی ده روانئ. له هاوئاخوری و ئاومالی درنده و چهرنده ی مالى - كه ئیشیکه هه میشه پئ و توقیكه له ملی هالاوه - زور جارزه؛ له وه ری لئ بوژو بووه؛ شتی تازه و زوری دهوئ و كه مترى وه دهست ده كهوئ. له وه ره زیان كه م - كه م ده گاته رادهیهك به تهواوی ئه م ژینه ی له بهر ده بیژئ. به قیزه وه له خوئ و له ژیان ده روانئ. خوئ له و ناوه وه كوو نامو و غه واریهك دپته به رچاو. بو دهره تانیك ده گهرئ كه بیته رئ. به شكه م به ویدا بگاته جئ

ژيانى لەم ژينە ھەموانىيە خۆشتر؛ خۆشى بۆشتر. بە چاو، بە دڵ، بە چاوى دڵ بۆ سەر چاوەيەك دەنۆرێ كە تىنوايەتى دەروونى پێ بشكێنێ. رادەمێنێ تا ھىچ گومانى نامێنێ كە ئەوھى ئەو گەرەكەيتى لەم مالە دەستى ناكەوێ؛ دەبێ ھەر چۆن بۆى بلوێ لەم كۆنەچالە دەرکەوێ و بەرھە ھەوارێ سەر كەوێ ھەواكەى سازگارتر بێ. ئەو ھەوارەش ناديارە؛ بەرپىوارە؛ عارەبان پێى دەلێن (غەيب).

ئەو ناديارە لە كوێيە؟ نيبە؟ ھەيە؟ ئەگەر ھەيە چۆنى بۆ بچێ؟ چۆنى دەقەمچى دەكەوێ؟

من نامەوێ بكەومە پەرسف دانەوھى ئەم لە كوێ و چيە و چۆنانە؛ چونكە دەكەومە ناو شىوى سۆفیانەيەكى تايبەتى و تيبدا سەرم لى دەشيۆى.

با لێى گەريين. ئەگەر ماك پەرستان دەلێن لە دووى نەدياران ماندوو بوون پياو بەرھە پاش دەباتەوھ و لە بارستى گەشەدارى نزمترى دەكاتەوھ، باوەر ناكەم. من لام وايە دواى ئەم نەپى كەوتنە خۆى ھەويى سەرکەوتنە. چونكە ئەگەر ھەر بەوھندەى لە بەر چاوە قنڤات بكەين، ھەر كاتى وھ دەستى بخەين رادەوھەستين. بەلام وەختى بەو نەختە چاومان پىر نابێ، بۆ پىر بوونى دەبزوينەوھ، ئەم بزۆزى و بزووتنە، ھاندەرى تىگەيشتنە و پى پىلەكى پىگەيشتنە. ھەلۆھدا بوون بۆ ئەو شتەى كە لە ناو خۆكردا نيبە، پياو لە كەوشەن و سنوورى ديارى كراوى لە بەرچاو لە خۆكردا، بەرھە بەرزتر رادەدا. لەو ھاندەر و تەكاندەرەش مەبەستم ھەستى عيرفانە.

عيرفان چرايەكى پروونە لە دەروونى خاوەن بىردا ھەلكرائە؛ خشت و خالى لێى تىپەريوھ و بەرھە بەرزتر فريوھ تا پەسيوھ بە پاىيەك پەريش دەخەوى نەديوھ. بە فەرمائشەكەى سەعدى:

ئەم سەندمە گلىنە بشكێنە تا بزانى

رەمكېشى گىش مەلانى و لە تەشقى عاسمانى

مرو دەگاتە شوئىنېك مەگىن خودا لەوئى بئى

بنور چ پاىە بەرزىت؟ ھەر ھىندەيە خودا نى

ھەموو دىنئىك، ھەموو ئايىن و مەزھەبئىك روژەلانى، روژاوايى، ئەفرىقايى، ئاسىيائى، بەرد و دار و بت و گا و شەيتان پەرستى، چەند خودايى يان يەكتايى، بن تايەكەى بە عىرفانەو بەسراوہ. ھەر بىر و پروا و ياسايەك كە كۆمەل بەرپوہ دەبا - با سەر بە عىرفانىش نەبئى - پەرہ و پتەوى و پىرەوى بە زانست و زىتى و ژىرى و ئاكارچاكى و دەست و دل و داوئىن پاكى و ھىز و بەكارى چالاكى ھوگر و پەيرەوانىيەتى. ئەوان بەكار بن، لە كارە و گەشەدارە. پەيرەو خوئىرى و بىكارە بن، ئەويش قرخن و پووچ دەبئى و لە سووچىك دەپوچىتەوہ!

شارئى لەبەر مرو دووانە: يان عىرفانە، يان گىرفانە.

ئەوى لە عىرفان بە بىزە و لە رامان و بىرەوہرى بو خۆناسىن رەوہك و دوورەپەرئىزە، لەوانەيە جانەوہرىكى لئى دەرئى زور وريا و زيت؛ خاوہن بزاو بو دراو پەيدا كردن و رابواردن و زال بوون بە سەر ئەو خۆكردەى تيا ئەژىت. لە كوردەى خوئى رازىيە. دەكرئى بەو كابرايە بىژن: زىرەك لە جانەورىدا؛ نەك وريا لە مروقاىەتى. مروئى بە راست - نەك بە درؤ - گەرەك پاىەى لەو جانەوہرە دوو پاىە بالاتر بئى. ھوئى بالاپوونىش عىرفانە.

عىرفان گىرفان ئاخىن نىيە؛ لە زگ زل كردن تەرىكە؛ لەبەرىكى دل خەرىكە؛ لە خوئل خوازى والا دەكا. رادەى بارستايى ھەستى بو راستىنە دۆزىنەوہ بالا دەكا. جا ئەو ھەستە ھەر چەندى بە پىزتر دەبئى،

ئاواتى نەدىارى دىنى لە دڭدا بەھيژتر دەبى و بەرەو بە پياوونى دەبا؛ تا دەيكا بە پياوى تەواو. تا پياوەتەش تەواوتر بى، بۆلە و پرتەى لە ژيانى جانەوەرەنەى خەلکى رەمەكى زۆرتەرە.

كەوابوو، عىرفان و گىرفان وەكوو دووتای تەرازوو وان. كى دەروونى پرووناكتەرە، تاى پارە و پول پەرستنى سووكتەر و دوور لە خاكتەرە. كيش ھەر بە مەيموونى ماوہ و ھەر لەوہرى لە بەرچاوہ و ھيچى تر نا، لاى ئاوہزى راى راستينە دۆزينەوہى، پارسەنگى سەنگينى دەوئ.

با ئەوہشمان لەبىر نەچئ: عىرفان بەو مانايەى گوتمان، ھەستى راستى دینەوہيە؛ تا دىنى تى نەچئراوہ، كارى بە خواناسين نيبە. زۆر پياوى وا ھەبوون، ھەشن، بليمت و تىگەيشتوو، پيگەيشتوو، بە بى وچان لە شوين راستى دۆزينەوہ ھەلوہدا بوون؛ وەكى ديش دژى خودا بوون. داستاىوسكى، سارتر و ئالبىر كامو بۆ نموونە دەھيئمەوہ. يەكەم نيوہ دوژمنىكى دینە. دووھەم خودا و ھيژەكانى نەدىارى ھەر پى چ نينە! سيھەمينيان ماك پەرستە (ماترياليستە). دەلئ ئەو خوايەى كە دەلئ ھەيە، زاي ماددەيە. نەدىارى دەئارادا نين. ھەر يەكەش بۆ سەپاندنى بىر و پرواى زۆر دواوہ. كە چى ئەگەر بە وردى سەرنجيان بەدين، زوو تيدەگەين رەگى دليان بۆ جورئ عىرفان لى داوہ. بەلام دەگەل عىرفانەكەى ئيمە - كە خواناسى لى دراوہ - يەكتر ناگرن. بە پرواى من ھەرتك تيريان بەرەو ئامانچىك ھەلداوہ. يەكيان سەر و بەرى كروہ و يەكيان نيشانەى پيكاوہ.

سارتر و ھاوبىرەكانى بەلئ دەلئ: خودا نيبە، بەلام دەشلئ ئەم وئلى و بى خوداييە بوون و ژينى بنيادەمى يەكجارەكى بيتام و ناكام كردووہ. بەلام چ بكەين؟ چارمان چيە؟ خودا نيبە و ئەگەر نەشبوو لە كوئى بئين؟

تۆ پروانه! كاتى ئەم جورە كەسانە خوا لە خۆكرد ھەلداوېرن، لە نەدياران خۆ دەبوېرن، ئەم راستيانەش ئەدرکيئن كە لە سۆنگەى بى خودايى، مان و ژين لەم خۆكردەدا بۆتە مۆتە و خواخواتە لېخەت بېتەوہ. بى كويخايى لە ئاوايى، ژيان لە پياو دەكا بە سندان.

گەرەك بە خوت و خۆرايى و بەرھەلدايى ژين رابوېرن. ئەويش چ ژين؟ بېتام و خوي؛ بېناو و توي؛ تا سەرلەنوئ بەرەو خاك دەگەرېينەوہ! واتا ئەوانيش ھەست دەكەن بە نامۆيى لە ژيانى جانەوہرانە - كە پنچ و ريشەى عيرفانە - بەلان دەرئان شك نابەن. ئەوسا پوخت و پاراوەكەى، دەرەوى دەميان وای لى دى؛ چونكە دنيا بى خودايە؛ لى پرسينەوہيەك نيبە و لە چاوەدېرى ئەو ھېزە نادياريانە بە دوورى. دەتوانى ھەر كاريك بكەى؛ ھەرە! وەرە! لە سەچۆك دانيشە! رابە! چۆنى خۆت پيٹ خوڤە وابە! چاك دەبى يان خەرەپ دەبى؟ خرکە دەبى يان سواپ دەبى؟ بە ديمەن جوانى؟ دزىوى؟ زمان پيسى؟ باش داخىوى؟ گوئ مەدەرئ! ئەو خۆكردەى گەراى مروى وەك من و توي ھەلپناوہ، بى سەر و زمان و چاوە؛ نەحەساوہ؛ نەكيئاوہ؛ نە تەرازوو دانراوہ؛ نە دۆژەھە نە بەھەشتە لەو بترسى و بە ھيوای خوڤى ئەمە بى. ھەتا دەژى ھەتا لە سەر ئاو و بەژى، بە كەيفى خۆت جووتى خۆتى لى دابەستە و لېخورە دەشتە!

جا بەو پيپە ئەگەر وردترى كەينەوہ، سەير و سەمەرە دەبينين. پياوى زانا بۆ لە دەستچوونى پياوہتى ئەش بکەونە گەرمەشين! جا چۆن ئەوى يارى ھەژار و دامەوان دەكا و لە راي رزگارى گەلانى بەخت كەوتووى ژېر چەپۆكەى چاچنۆكان گيانى خوى بە قوربان دەكا، دەگەل نامەرد و ملھورى ستەمكار و رژد و قريۆك - كە بۆ سوودېكى بېھوودە ھەزاران مالى وېران دەكا - پاك لە پاك بن؟!

لەم باسە بۆمان دەرکەوت كە رۆشنبيرانى زۆرزانى خوانەناسيش ئاتاجيان بە خوايەك ھەيە؛ بەلام دەلېن بە داخەوہ نيبە! لايان وايە ئەگەر بوايە كار لە جېيەكى تر دەبوو. ترس لە خودا و ھۆميد بە

خوای دژی پهستی و راستی پهسند، ده‌بوو پېودانیکی زور جوان بو عاده‌می و ته‌می خه‌می بئ
شوانی له‌سەر دهره‌وی.

سهرنج بده! ئەمان ده‌لېن: ئەگەر خودا هه‌با، باش بوو. عیرفانه‌که‌ی خو‌مان ده‌لئ: ئەگەر هه‌بوا‌یه‌ی
پئ ناوئ؛ هه‌یه و باشه.

ئاوات خوازی بو بوونی خوا ده‌گه‌ل دان به‌بوونی خوادانان، هه‌ر دووک به‌ره‌می عیرفانن؛ هه‌ر
دووکیان مرو له‌جیهان غه‌واره و نامۆ ده‌زانن؛ که‌چی به‌باریکی دیکه‌وه‌ک زانیمان لیک نه‌بانن.

ئەم دوو عیرفانه‌له‌لای من وه‌ک دوو پیاون، له‌چۆلێک ڕڤ لئ شیواون؛ له‌توونیان ئارام لئ پراون؛
ته‌نگه‌تاون.

له‌پیر و نه‌کاو کیویکی ڕژد و کرا‌لیان دیته‌به‌رچاو. لئ پراون وه‌سه‌ری که‌ون به‌شکوو له‌و دیو
کانییه‌ک، چینه‌که‌یه‌ک، زنه‌یه‌ک وه‌گیر که‌وئ، کولی دلی تینگانی پێوه‌نیشئ.

یه‌کیان - که‌قۆچاختر بووه‌ - سه‌رکه‌وتوووه‌ و ده‌ست له‌به‌رچاو دیاره‌بو شتی‌ک ده‌روانی و شوینیکی
به‌دی کردوووه‌. یه‌ک ملی له‌هه‌وراز ناوه‌؛ له‌نیوه‌ی ڕیدا وه‌ستاوه‌؛ له‌و پیرواره‌قه‌تیس ماوه‌؛ وزه‌ی
سه‌رکه‌وتنی نییه‌. داگه‌رانی‌ش زور گرانه‌. پێشوو پێده‌شتی ناسیوه‌، وشکارویه‌. ناشزانی دیوی نه‌دیوی
ئەم که‌ژه‌سه‌رکه‌شه‌چۆنه‌. ئاوا‌یی و ئاوی لئ هه‌یه‌؟ یان ئەویش هه‌ر وه‌ک ئیره‌یه‌؟ دوودله‌ و کاری
موشکوله‌؛ وره‌ی بزاوی به‌رداوه‌.

جا ئەم دوانه‌هه‌ر چه‌ند به‌یه‌کتر نه‌گه‌یون، به‌لام هه‌ردوو‌ک لا‌تیکراییی له‌زمانی نشینه‌کان به‌رزترن.

به پروای من له م ناوهدا عیرفانه کهونه کهی خوومان له م تهرزه عیرفانه تازه له پیش تر و به کیشتره. له بیرى ئاویتتهی ئایین، هه ویریکی زۆر به پیزی ره نیو هیئا، ته کیدا به لای خوداوه. پیودانی بو ئاکار دانا؛ چاک و خراپ و پاک و پیس هاویر دهکا؛ گراری خوئی پیش لیئان دانبریر دهکا. بو کار چاکان پاداشی باش ره چاو دهکا. پیاوخرایان به هه روگیف خویریه و بی زراو دهکا. دژی مروی پهت پسیاگ و به ره هلدایه.

خو ئه گهر دلخورتی عیرفان له دهروونی پیاودا نه بی، مرو وهک به رد و سواله تی بی هه ست و خوست و نزم و په ست، ده ژۆ و ده مرۆ. وا ده بینین شارستانیتهی نه مروومان - که بی خودا هات و هه راش بوو - بوته کومه لگای زۆر ته یار؛ به لام پیر له چه ند درنده ی مروخور و بی به زه یی!

پیشه و هونه ره ته بیژی له بره وایه و به راستی ده وری بالایه؛ به لان چونکه خودای تیدا له بیر چووه، ده کرۆ بیژین ژیار و شارستانی هه یه؛ پیاوی شیاوی ته مه ددونی تیدا نییه. که چی ئیمه له پیشوودا زۆر پیاوی زۆر شیاومان هه بوون. داخه که م کومه لگای نه وده م پاشکه وته و سه ره ونخون بوو!

گوتمان عیرفان (بیر کردن له بوون و نه مان و له شوین راسته قینه گهران) مروی له جانه وهری تر جیا کرده وه؛ به لام هه رگیز خوئی لی جیا نه کرده وه.

له روژه لات، که دین داها ت عیرفانیشی تیکه لآو بوو. دین له چاخى ساواپه تی و له تافی خورتاپه تیدا ئاوینه بوو بو خوئاسینی بنیاده م؛ بو شاندا نی رای هاوبه شی و ژینی بی خه م؛ دژی یاسای چینایه تی، دژی داگیرکه ری و سته م؛ به لام وهختی به سالدا چوو، بوو به دارده سته ی زۆرداران و ته وه زه لان و بیکاران، له دژی کز و نزاران.

مېزەر به سهرى خاپېنەر - به ناوى چينى رۆحانى - خوځيان له گهل ههلاوارد و بوونه چينى بالآتر و به ژيانى تهنههلى دهژيان. بۆ پارېزگارى له و ژينه ته وه زهليهش نيازيان به پارېزگاران بوو بيانپارېزى. پارېزگار له چينى ههژار، دهبى ملهور و زۆردار و ناله بار بى. ناچار دهبوو وهك بوځوځيان له سهر ئارهقى ناوچاوى بى زۆر و داماوان دهژيان، ئوبالکېش بن بۆ زۆردار پارېزگاريان كه دهتوانى بخوا و بكوژى و نه ترسى. كاكله خوشهى دينه كه يان له ناو برد و پريان كرد له پير و پوچ و خرافات و مېشكى بېچارانيان ته زاند و دنيايان كرده هى خوځيان و به دهم به ههشتيان ده به خشى. ههر كه سيش بيگوتايه لهل، به فه رمانى مام رۆحانى كافر بوو؛ دهچووه جهه ندهم.

چينى چه وساوه و به ريځگار، چارى ناچار بۆ ساندنه وهى مافى لى داگيركراوى - كه گه وهه رى نازاديه و خوا و سروشت پېيان به خشيوه - راپه ريوه. ئه و چينه چه وسپنهره وهى له ژېر ناوى گزيرايه تى خودادا هه موو مافى لى دزيوه، له به رانبهر خوځيا ديوه و پېي زانيوه ئه و تۆق و كوټ و زنجيرهى به ناوى خوا و عيرفان و دين له پهل و ملى هالاوه، له كيويه. ئيتير بېزى له دين و عيرفان و خوداش هه ستاوه و توورى داو. مالم هه قه هه قيان بووه.

-بوچى؟

-تۆ خۆت بېرى لى بكه ره وه:

كابرايه كى نازادىخواى ئوروپايى تيگه يشتوو يان ره شايى كه ده بينى كه شيشه كويخادينه كهى ههر به دهم - به ناوى مه سيح و مريهم - خوينى ده مژى، ئيسكى ده كروو سيڻي ته وه! يان ئه و ئيسلامه ره مه كيهى كه ههر چند ده كا و ده كرېنى له بېگارى مه لا و مفتى و ئاخوند و ئايه توللايان هېچ سات و دهم پشوو نادا، ههر تۆزېكيش ليچى لى بكا به لادا و ورتهى له دهم بېته ده رى و بللى بوچى؟

باسی سهریه و میژهر به سهر دهیکه نه دوزمنی خودا و به ناوی دین فتوای کوشتنی دهر دهکهن و چه رمی له دار دههالینن. بهسته زمانه له سهر نه و چه رمه سهرشرا چون دهتوانی له ئینجیل مینجیل پروانی یان بجیته سهر قورعانی و ماناکه شی باش بزانی، داخو خوا دهرباره ی مرو، دهرباره ی مافی نازادی چی فهرمووه؟ نه وسا نه گهر پروانیشی چی؟ یا خو نه گهر زانیشی چی؟ چون دهویری کوپخاگیان وه درو خاته وه و درو به سهردا داته وه؟ نه وا گریمان ویراشی ده می ببزو و باخو، کام خاوه ن دهسته لات هه یه هیچی به کلاوی بیو؟ زوردار و دهسه لاتداریش ههر خو یان؛ یان دهست و پی و سهر به وانن. عاسمان دوور و زهوی سهخت و نه و به دبه خته ی بی بهش له ژیان و گیان سهخته چون شانی هه لنه ته کینی و له ههر هه لپکا هه لکه و، واز له و زالمانه نه هینی؟

با جاری له چلکاو گه ریین که فیلباز ده لپن پرووناوه. پی هه لکه ریین تا دهچینه وه سهرچاوه. با بزانی ناخو راست دهکهن؟ هه موو دینیکی عاسمانی له سهره تای پهیدا بوونیدا، چین و مینی تی نه خراوه. له و ناوه شدا دینی ئیسلام (ئیسلامی راست) له راست دینه کانی دیکه له بار و بی بزارتره؟

ده لپن قسه قسه دینی. نامیلکه یه کم خوینده وه نووسهره که ی خه لکی نه مریکای لاتینه. ده تگوت چارده چه رخ زووتر ئیسلامیک نه مه ی نووسیوه. کابرا ده لپن: بهختی خومان که ئیمه ی شورشگیری راست له حاست یه کتر کهس خو ی به زلتر نازانی. ئیمه وا نین که هیندیک پیلان ریک خه ن و هیچ کار نه کهن. یریکمان ههر داهینه رین؛ فهران بدهن. زوریشمان شه که تی کار بن و ههست راگرن ههر چی ناموژگاریکه ران پی ده لپن ههر نه وه بکا. ههر یه ک له ئیمه ی شورشگیر ههر سیکیانین. کارکه ری خاوه ن بیر و راین؛ بیره وه ری له کار نازاین؛ هه م شاگردین و هه م وه ستاین.

با بزانی ئیسلام چون بووه و ئیستا چی به به سهر هاتووه؟

هه موو يارانى پيڭه مبهه، پيڭه مبهه رى خوداش پيڙا، هه ر كه سهى هه مه كاره بوو. هه م بيره وهه، هه م پيشمه رگه، هه م مه لا بوو. له مزگه وت ئاموژگار بوو. جهنگ با، پيشمه رگه ي به كار بوو. كاتى هيمنايى و ته بايى ده چوو مه زاريه وه رزيږ بوو؛ له باغى خورما ئاوډيږ بوو؛ ساره وان بوو؛ زوږ له تهنه لى نه بان بوو.

ئه م چين چينى و هه لاويږيه، ئه م به زمى چاوساغى و كوږيه، مه لا و روځانى له بالا به بيكارى، چينى بوږه پياگ له چالا به هه ژارى، ئه و دهم - نه زوږ نه كه م - له ناو موسولماندا نه بوو. گزيكارانى پاسه وان، ليى بوونه ورچى ئاشه وان! له برى ميښ لي ده ركردنى، سهريان به گاشه هه نجنى و موځه ي ئيسلامه تيان چنى. وهك تووى گال و هه رزنى بلاويان كرد و قاويان كرد: هه ر كه س بلئ چينايتى له ئيسلامه تيدا نيبه، مه لا و ئاغا له بوږه پياو جودا نيبه، وهك ئه و بئ ئيمان ه وايه كه ده بيژئ خودا نيبه! جا ئه و چينه سه رشينه ي بالانشينه ي خوى داوه ته پال ده سدار و بوته گوپاللى زورداران له دژى نيز و هه ژاران، بوونه تاشه رى نه ياران و به داخه وه خه لكيان له دينه كه تاراند.

بيرى له خوا ته كينه وه له نه وروپا سه رى هه لدا. پرووت و ره جالى چه وساوه هه ر له وساوه ئازادى لي سڼدراوه، له هه ليكى وا خه فتاوه به گڙ هوى به دبه ختى خويدا بچئ؛ كه ره وهى كه شه و مه شه ي ده گرت هوه. تا به ر له چه رخی هه ژده وه جار و باره ږاده په رى؛ به لام نه زوږ به ته وژم. له چه رخی هه ژده و نۆزده وه چه رخی ماشين كارپكى كرد كه نيوانى چينه كانى ده ول مه ند و دل مه ندان و هه ژار و دراودارانى زورتر له بهر يهك كيښاوه و بوو به هوى هه را و ئاژاوه و ئه و ليښاوه ده گه ل ږادانى هه ژاران، خوا و عيرفانى تازه كوره ي كه شيشانيشى ږامالئ.

بو وهى باشت ر ئه م باسه مان پروون كهينه وه گه رهك ئاورپك بو پيش و پاش چه رخی ماشين بدينه وه. بهر له ماشين وه رزيږ زوږ، كرپكار كه م بوو. وه رزيږى پرووت به سه پانى له زه مينى زه مينداردا كارى

دهکرد. زه مینداریک بیست تا سی وهرزیری هه بوو. سهپان پینج یه کی به رهه می مز ده برد. دوو کوتیش له پینج کوته که له بنه تۆکه و نامیر و ده مهنای گاسن و نان و چیشتی زیاره و گا له وهرین و په رین و بهند و جۆمال و بزار و سوورانه ی خه رمان و هی تر ده چوو. ئەو په ره که ی بۆ زه میندار له ده یان چوار ده مایه وه. با وای دانیین که تیکراییی هه ر سه پانه ی پینج خه لۆاری ره نیو دینا. سی پینج ناکا سه ت و په نجا؟ له ده یان چواری ده کا چه ند؟ خۆت بلێ شپست! بیژین سالی ته ره سال با پتر ده بوو؛ بۆ هه شتا و نه وه د هه لده چوو.

که وهرزیش برژد و کراڵ و شکه سال با، خه لوار ده بوونه ته خار و راده ی به رهه م ده هاته خوار. ئەوسا که فیئودال (خان و ئاغا و به گی قه به) نه بوو، به شی زه میندار ئەمه بوو؛ ده بوو قنیاتی پت بکات. نه یشی ده کرا دوو هه زار سهپان ده کار کا و خۆی به یه کجاری ته یار کا. چونکه زۆر زه مینداری دیش له په نای ئەو لاسای ئەویان ده کرده وه و له کرده وه هاوبه ش زۆر بوون.

جیا له مانه ش یرۆ وهرزیری واش هه بوو خورده پا بوو. پارچه زهوی و جووت و نیر و هه و جار و مه ساسه و گاسن و خشیک و پاچ و پیمه ره و شهن و بیل، واتا نامرازی زهوی کیل، هه رچی هه بوو سه ره خۆی بوو. هیندیکیش پاتالی دۆی بوو؛ ههنگ و مامری به خپو ده کرد. به هیلکه و رۆن و ریچال و دانه ویله و ته ره کال و گهنم و جۆ و زورات و گال و چهوری و سپیایی و شیرنایی و ته ره ماش و ته ره سازی، خۆی ده سازا و که یف ساز و بت نیاز بوو. ئیتر وهرزیر سهپان با یان خورده پا با، ئەو په ره که ی هه شت مانگی سال ماندوو ده بوو؛ باقی بیکار له مال پالی لی ده داوه، دهحه ساوه. مه ودا و ماوه ی بو ده ره خسا ئاوریک وه خۆی بداته وه؛ خۆی له ناو ئەم خۆکرده دا تۆزیک به سه ر بکاته وه. به لام له چه رخی هه ژده وه که پیشه سازی په ره ی گرت و ماشین داها، کاره سات له شوین کاره سات به سه ر چینی چه وساو ههات. به رهه م یه ک و سه د زیادی کرد. کابرا سه پانه که ی دوینی که ده خرا

تهنشت ماشينى، به شى خاوهن ماشينه كهى له دوو كرده په نجا و سته و دووسهت و بگره زورتريش. له پيشوودا پينج كړيكار له كارگه ي پللو درووندا نه گهر خوشيان بكوشتايه تا نيوارى دوو جووت كهوشيان ته واو ده كړد. به لام به يارمه تى ماشين ده يانتوانى روژى هه زار تاكيش بدروون. به ره هم سه رجه م يه ك و سته و نه ولاتريش بالا برا. مزى كړيكار كه جاران له ده دوو بوو، به هه زاران نارى عه لى، به نيخه نيخ گه يشته سه ديه ك هه تا دوو له به روبوو؛ نه وى تر خاوهن كار ده ببرد. زورى نه ببرد تاى ته رازووى به هره به ران چه قيه زه وى و راده ي بزيوى رهنجده ران هيڼد نه وى بوو له تام ده رچوو؛ دنيا بوو به دوو به شه وه: سه رمايه دار و كړيكار.

سه رمايه دار ببوو به مار. كړيكارى وه ك بوق و موق و چويله كه راو ده كړد و قوتى ده دان. نه مجار وه ك ده لين: نه گهر مار مار بخوا ده بيته هه ژديها، سه رمايه دار - كه ده پيشدا سه رله نگوړى هه زاران بوون - به خواردنى چيشكه و پيشكه دانه سه كنان؛ ده ستيان كړد به يه كتر خواردن. كى زور و زيرى زورتري بوو، كه مزور خور و زورخورتري بوو. سه رمايه ي سه رمايه دارى دراوسپى پار و پيرارى، ده كرده پاروه خو شه ي خو و خويشى به پرووتى و نه دارى به كومهللى كړيكارى هه ژارى دهم له پووش ده سپارد. هه تا ده هات به ره ي نه دار ده په نه ما و سه رمايه دار هه لده قرجا و ده هاته يه ك. تا كار گه ييشته راده يه ك شاريك، مه لبه نديك، ولاتي ك - خړ و پرى - ده بوو به كويله ي زيركړى چه ند كه سيك يان چه ند ناكه سيك كه به په نجه ي ده ست ده ژميران. نه و ده سته چه ته بى په ته ش به كومپانى و شيركه ت و ميركه ت ناو ده بران. نيتر زه وى چى و ناوى چى؟ ربه و گه زى چى و جاوى چى؟ ورده پاى خاوهن زه مين و كړيكارى له ميژينه و كونه دارا كه ي پرووت كراو سه ر له بهر تي ك هه لشيلدار و به رگى كارى ده بهر كرا و به نانه زگ وه كار خران. پخو و يرو! هيژ فروشى بى سه رمايه، هه ر كون ده به يان نه ده بوو ده بوو بچيته سه ر كارى. گوئ له مستى ماشينه شين تا نيوارى بى پشوودان، بى سه ر خوراندن ماندوو بى. دره نگانى ك ده س هه لگرى. شل و شه كه ت به لاره لار، دل پير جغار، گيرفان به تال، بيته وه

مال. مالّی چی؟ هیلانه په پوو! لئ وهرکھوئ و سهکته بېئ. ئیتر ئه و ههله ی له دهس چوو که
بتوانئ له عهرز و عاسمان یروانئ و بیر له ږوهشتی سوروشت و نه دیاری و عیرفان کاته وه.
سهرمایه داره ماره کهش له خوای دهوئ چینی چه وساو خوا و خوایان له بیر بهرنه وه و خوئ بتیک بئ،
بیپه رستن؛ خوشی دراو بیپه رستن و دهر بهستی هیچی تر نه یه.

بئ مایه و بئ پایه کانی دهس خه ږو و خاپیندراوی گزی و درو، دهر وون و دین. گیانله بهرن به لام نازانن
چوناوچوون. کراونه بورغی و بزمار و پیچ و مؤره ی خاوه نکار و کهری بهربار. کهر و بزماریش ناتوانئ
خوئ بیته بیر. چ جای خه پال له عیرفان و دهر د و سندان بکاته وه؟!

زولم و زوری خاوه نکاری سهرمایه داری بئ ئاکار - که وهک هه و دای دوره مه ودا ههر بیکیشه و بنه ی
نایه و تا دئ ههر زورتری ماوه و له پیشوو پتر به کیشه - کردیه کارئ چه قو گه یشته سهر پیشه و
پیوانه پر بوو؛ لیئ ږزا. بزمار به و باردا وهرگه ږا؛ کهر باری گرانی لار کرد؛ بوو به هه را.

پیوانی ژیر و خاوه ن بیر - که له و باره ناله باره به کینه و دلگیر و زویر بوون - له ولاو لاوه که وتنه
ته گیر. کاریک بکه ن که حه شاماتی چه وساوه به بهرنامه خه بات بکا و چیتړ نچیری ږاو نه بئ. مروی
هه ژار هیچ نه بئ نیوانیو پیاو بئ. چند بهرنامه یه ک ږیکخرا. گه وگه لی پس - پس تیڅخرا. هه روا
به ره و دوا چند فیږگه و کومه له و یه کیه تی و جفات دامه زران؛ دنه ی چینی هه ژاریاندا به گژ ماف
خوراندا بچن. ږاپه ږین له دووی ږاپه ږین خوئ دهنواند و له جهر له مپه ری ده په ږاند و له ږووی زورداردا
ده یگوراند و وهک شیری شه ږانی لئ هات و دهستی کرد به هیرش بردن.

له م ناوه له سای مه لاوه دینیش وه بهر هه لمه ت که وت.

- بلئ بو چی؟

-چونکه وهك گوتمان مهلا و كال، كه شيش و حاخامى دهسپر، ناو بهتالى به ديمهن پر، وهك دهلن:
سهرسوورى بن شر، له دريژايى ميژووى دهورى ههژار كرۆشتن و خوينى لاواز فروشتندا دهستيان
ههبووه. بهرهى مهلا بو خوى ببووه چينيك له رهشايى ئاپوره جودا و دهستى دهگهل زورداران دژى
ههژاران تيكهل كرد و بيلاتهژبى ببوونه تاژى راوكهران، كهرويشكيان بو ئاغا دهگرت و هيلكه و روڤنى
خويان دهخوارد.

ئيتير ههر كهس ههر كوومهليك له ههر جيپهك دژى زوردار راپهريوه و بو ئازادى خهبتيوه. كاهين،
موبيد، كهشه، مهلا، حاخام، مالم، شېخ، موشتههيد، كوچهك، پير، خواجه، مهولانا و لهم بابتهه به
ناو ديندار و عالم و له ناوهوه بى بار و بهرياد و ويژان، وهكوو كويزان شوين چاوساغى زالم كهوتوون،
دهسكيشهكه بهرهو كوڤى بردوون له دووى چوون. به درۆ و بوختان و عهدهالت خوا، چاويان له زولم
و زهلالهت نوقاندووه. به ناوى سهبر و قهناعت، قهزا و قهدهر و چارهنووس، به زمانى لووس،
ميشك و بيريان تهزاندوون و به مار و دووپشكى سهريان، به ئاگرى بى ئامانى جهههندهميان
توقاندوون و باسكى بزاويان سركردوون.

ئهگهر بهو گفته شيرين و نهرم و رهقانهش ساز نهبوون و ههرا و جيق و فيق ههر ماوه، مۆرى كافر و
زهنديقيان به ناو چاوانهوه ناون و به ناوى خوا و راسپاردهكهى قريان كردوون. بهلئى چينى كهشه و
مهشه و مهلا، بو چهور و شيرينى خويان - كه به مانى زوردارانوه بهسراوه - له زور ليكراو و بيچاران
بوونه بهلا. له ئهورووپا ئه و چينهى ههر به دهمنى خوى كوڤخادينه، تا دوانهفهس و دوامين كهس
ياريدهى زور كارانيان دا؛ تا به يهكجارى له ناو چوون و توون به توون بوون.

پاش ئورووپاش نۆرهی ئەمریکای لاتین هات. سەرله نوۆ عهینی کارهسات بهربینگى ئازادىخواى گرت. له ههر کوۆ شۆرشىک دژى دژ به گهلان و پياوگوژانى لاسار و سالار هه لگيرسا، کهشه به ناوى بهرگرى له مهزه بى ره سمى ده ولته، پروو به ئازادىخوا و پستان بوونه سهره کهرى بستان!

ههر نه م جوړه هه لوستانه ی که واشوړان، بوو به هوۆ دین داچوړانى زۆربه ی روښن بىرانى سهرزه وى و گوتیان: وشه ی دین و عىرفان له گىرفانى چىنى به ناو پياوى دىنى هاتوته دهر، تا بنیاده مى پى کهر کهن؛ توۆرى خوۆيانى وه سهر کهن؛ بىرى ژىرى و ئازاد ژىنى له سهر دهر کهن. که وابوو کى گهره کیه تی ئازاد بژى و بژىوى به فۆرۆ نه روا، نه شى سهرى سهرمايه دار و زۆرداران - که سهر به مۆزه ره کانن - پان کاته وه و تریاکى گهلان - که دینه - ههر به سهر خوۆيان داته وه. مۆشک وشک و سهر به تالان؛ خوین تالان؛ ئىسکيان خواته وه. دین وا به چرووکى دهر کهوت.

عىرفانىش که دهسته ملانى بوو له ناسازى خرپ خهوت. وا ئىستا وه کوو ده بىن بى عىرفان و دین زۆر له کزىن. له سهر زهمىن - مه گىن له هیندى جى چه په ک - دهر کراون. ته نیا له لای هیندىکى کهم، به دهم کوۆخا دىنى سهر وپۆر، چه رم و گوشىنى پروو هه لمالاو، به ساو پلکان ده وره دراو ماوه و نه ویش ههر بىنا دیت تواوه و به مه ره دى به فرى پارچوو.

به رامبه رى

ئه وا وتمان دین بارى کرد، چى هاته جى؟ بىرى ئازادى په رستى، به رامبه رى به رزى و په ستى؛ نه ویش له ژىر چه ند ناو و ناتۆره یه کدا:

ماركسىزم، سوسيالىزمى دوور له ماركس، بزووتنه وهى كرېكاران، يه كيه تى هاوپيشه كان و شتى ديكه ش.

سوسيالىزم كه له چهرخى نۆزده هه ما له ئوروپا سهرى هه لدا، سهرنه كه وت. له و چاخه دا كه شۆرشى سوسيالىستان له گور و تاو نه ده ويستان، سهرمايه دار رۆژ ده گه ل رۆژ كزتر ده بوون. كه چى ئيستا (له ناوه ندى سه دهى بيستا) كرېكارانى ئوروپا نه و نه ماون كه پيشوو بوون. به تاييه ت له ئالماندا كه راپه رى كرېكاران له گش شوينان له پيش تر و به كيش تر بوو، ئيستا به ره و پاشه وهى خويى يه كه مينه. ته نانه ت پروتستانت و كاتولىكيش له وان ده ستى چه پى ترن. له ماوهى سى سالف دواى شهر، مانگرتنى كرېكاران له ئالماندا رووى نه داوه. ههر وه هاش له رووس و چين و ماچين و شوينى تر، نه م پروا و بيره بى بيره، له پهل گيره و ته واو كه وتۆته ته نگانه و چاوه چاوى ده ره تانه. واتا نه ويش هيچى بو به هيچ نه كردين.

ئازادى

ئادىخواى چهرخى نۆزده لايان وابوو ههر كه دين له كهل ئاوا بوو، رژيمى سوسيالىستى هاته سهركار، پياو له به نى تاك په رستى و ماك په رستى رزگار ده بى. دژايه تى چينا يه تى پر مه ترسى، يه كى تير هه زارى برسى، له ناو ده چى. هه رگا كه س مافى كه س نه خوا، شهر نامينى؛ گه ر نامينى. مړۆ تيكرا ده س ده ده نى و پله ي زانيارى و ته يارى هه لده يرن و چلك و كرير له دل و ده روون ده رده خه ن و به ره و رووناكى هه لده يرن. به داخه وه نه و خه يالاته خه ونىك بوو ته واو به راوه ژوو ده رچوو! رژيمى هاوبه شى پيكهات؛ به لام توقى كو يلايه تى رژيم و حيزب و ري به رى بو مړۆ به خه لات هينا! پرودون - كه بهر له ماركس پيشه ننگى سوسيالىستان بوو - قاقه زيكى دوستانه ي بو ماركس نووسيوه؛ ده لى:

ئېمە ئەگەر بە تەما بىن كارىكى باش رەچاۋ بگەين، دەبى خۇمان لە بىر نەبى. تەنيا بۇ خزمەتى خەلک بىزوينەۋە. دىسانەۋە پېغەمبەر بازى ساز نەكەين. ئامۇڭگارىەكەى من و تۆ نەبىتە دىنكى تازە. قسەى خۇمان بە سەر خەلکا نەسەپىنن. زۆر دەترسم ئەم بىرەى تۆ لە دوارۇڭدا بىتە ياساى دەۋلەت و ئەۋساكە دەۋلەت پەرستى جىگەى خوداپەرستىەكە بگىتەۋە. وا دىتېشمان كە ھەرچۇنى ئەۋ لېى ترسابوو وا دەرچوو!

رپەرېنى كرىكاران بۇ ئازادى سەرى گرت و بوون بە دەۋلەت. بەلام تا بە خۇيان زانى ئەۋەندووسكە ئازادىەكەى لە ژېر دەستى سەرمايەداردا ھەيانبوو، ئەۋيشيان چوو! پېشداڭ گوتيان ئېمە ئازادىمان دەۋى؛ كۆيلەبىيمان فرى داۋە؛ سەرمان بۇ خوداش نانەۋى؛ چونكە تاكە و تاك پەرستى دەگەل ھەستى ئازادىخوا رىك ناكەۋى. كەچى ئېستە بە سى سەرە بوونە كۆيلە و بەنى دەرەست. بى چرپە و ھەست كۆيلەى دەۋلەت؛ كۆيلەى ئەۋ ھەزارە زىلەى كار رپەرېنى دەۋلەتن؛ كۆيلەى رابەر.

ئەم زنجىرە سى فلىقانىەى سەرتاپاى گيانى پېچاون. ھەزار گەۋە و بە سەر يەكدا جۆش دراۋە و ھەيھاتە ھەلۋەشاندى. سەيرە خۆشەكە لېرەيە ھەر ئەۋانەى بە دەم دەلېن: تاكە كەسېك - ھەر كەسېك بى - كار ناكاتە سەر رەۋتى مېژۋوى عادەمى و تەنيا ھەر كۆمەل ھەساۋە و كى تاكپەرست بى گلاۋە، بۇ خۇيان تاك پەرستىكن ھەزار فاشىستيان بۇرداۋە!

تەنانت مەزھەبەكەشيان بە ناۋ تاكەۋە ناۋ ناۋە: ماركسىزم، لىنىنىزم، تىتەۋىزم، كاستروىزم، تروتىزم، مائۇئىزو ...

ھېشتان ھەۋدا ھەر لە دوو دى و بە يەكجارى ھەلنەكراۋە، ھەر بىنا دىت كىل سونگىزم، ئەنۋەر خوجىزمىش پەيدا بوون! واتا ئىستا تاكى خاكى بوونە رووگە، بوونە خودا، چوونە جىي پېغەمبەرەن و تەنانت لە پاش مردنېش جىي پەرستن!

وېستې ئه گەر موسولمانېك حانېك زمانى بسووتى و بلى حەمەدېزم و عەلېزم، شتېكى باشه ئه گەر
وه بهر خرکه و سنده و گاشه نه دهن. هېچ نه بى گالتهى پى ده کهن ئېژن گېژه. خودا و پېغه مېهر
پهرستن تاک خوازېه؛ فەلسەفە لېى نارازېه. شىاوى ئېزم و مېزم نېيه که سېش ناشى پېيان بېژى:
مامى سىل سوور! له کپوى، لۆچ وه دوو رېان ده پپوى؟ لۆ تاک پهرستى خۆت باشه و تاک پهرستى
من به لاشه؟ که چى ئه گەر شارەزا بن، بى لایەن لېكى دهنه وه، دهرده که وى خودا و پېغه مېهر پهرستن
ده گەل لېنېن پهرستنا زۆر جياوازه. با جارى واز له چۆنیه تى ئه و جياوازيه مان به پېنېن دوايه بوى با
ده دهنه وه.

جەنگى دوو هەمى جیهانى، هەر چەندە زۆر شەیتانیش بوو، بەلام دیسان چەند کارى نرخدارى کرد:
باسى خواناسى و ئایینى راستى پهرستى ژيانده وه؛ رادهى زانستى مروڤى له فروفیشالى دامالى؛
دهرى خست که مارکسیزمیش گرى کوپرهى ئابوورى و مروڤایه تى - وهک پپووسته - ناکاته وه.

ئەنجا ئه گەر رهوشتى خوداناسانه و سوسیالیزمى مارکسانه نه یانتوانى ئازادى بۆ به رهى مرو دابین
بکهن، رۆشنېيران له و باره وه که وتنه بېر و لېکدانه وه: به کام رېدا ئازاد بېن و بۆمان بکرى ئازاد بژین؟
پپووسته دارېک شین بکرى، دووبەر بگرى: هەم رزگار بوون له پپوهندى کۆیلايه تى، هەم ژيانى
وه شاوهى مروڤایه تى. نه مامیان ناشت، ناویشیان لى نا: هەر خویى. عارب گوته نى: وجوودى.
وجوودیه کان به پپاوى دیندار ده بېژن: تو تا کهنگى چاو له حه وای؟ چاوت کسکهى دى و له خه وای؟
پروانه خۆت! پروانه کۆت و پپوهندى پاپولت! پروانه نېرى سەر ملت! پروانه ده سبه ندی ده ستت!
پروانه چاوبه ستى هه ستت! له مېژه هه ی! له وه تا هه ی بۆ تاوېکېش خۆت نه دیوه. هەر بۆ دوور له
خۆت پروانیوه. چاوت له نه دیار پریوه. تو ئافه ریده ی زه مینى! به ته مای عاسمانى شینى! ده ته وى خوا

و خپو و دپو و جنوکه و شهيتان ببيني، که ههر نين و ههر نه بوون و گيانت دهرچي نايان ببيني! بهره و خوښي باده وه!

نهمجار نه وانه ي که له دين ته کيونه وه و ته کيان داوه به دنياوه، دپنه بهر ته وس و پلار و پييان ده لپن: تو که له نه ديو خوښوږ بووي، بهره و زه مين سهره و ژير بووي، هه لدير او ي! ته م و دوومان له بهر چاوي! يو خوټ نانسيت چ کاره ي؟ له کويله يي خوا بوو يته وه؛ شهرم ناکه ي کويله ي پاره ي؟ به لرفه و هه لپه خه ريکي تزه کردني به ريکي و ههر ناگات له خوټ يراوه. دولي ناوه زت دراوه و به حه و جي، ملت شکاوه. بوټ ناکري ده خوټ راميني. پيټ ناکري ههر خوټ بوخوريښي. ئاي که بيکاره و بيچاره ي! گهر خواپه رستيت هيچ نه بووه، دراوپه رستيت هيجه. دهس بهرده له م قيچه ل فيچه و وهره بيرک له خوټ که وه! تو مرو ي! تو تو ي! بوونت به خوټه وه بهنده. خوټ نازاني نرخي نه م بوونه ي تو چنده! هوشت نه مهنده بلاوه، سايه و سه رمايه ت دوراوه؛ پياو هتي خوټ له دهس داوه. له مهي موني کونه خزمت نرمتری. هه لگه رپوه رپکي عه رزي. خوټ بدوزه تا بزاني تو چنده به رزي! پله ي مرو له هه وران و بالاتريش تي ده په ري و بالاتره.

نهم خو دين و خوناسينه - که ناوي نو ي هه رخوي يان وجوديه - راستت بو ي تازه نييه و بگره زور له ميژينه شه. له عيرفاني که ونا راشدا شهنه گه دارپکي هه راش بوو؛ پر لک و پوپ و گه لاش بوو. هينده هه يه نه م کونه شمه ک تازه يه، ده گه ل عيرفان تا نه دازه يه ک جياوازه.

عيرفان ده ل سهره تاي هه موو شت خوايه؛ هه رچي له م دنيايه دايه، سهر به خوايه. که و ابوو مرو و هکوو سي به رپکه ده گه ل سايه دهر ده بزوي. که و ابوو هه رگا پياو سابوو، سايه دهره که ش خودا بوو، واتا له خوا جودا نييه؛ خواش گه ور يه. جا که و ابوو پايه ي مرو ش - که سايه يه - ده بي هينده به رز و گه وره بي، شان و پيل له هه وران بسوي و له پای ته ختي خوادا بلوي و پرو ي و بنوي.

عینسان لای عیرفانی راستی زۆر به‌رێز و نرخداره؛ لای وایه پیاو ئاوێنه‌یه له خۆی یروانی خوا دیاره.

گوتمان عیرفانی به راستی نه‌ک ئه‌م عیرفانه پووچه‌له‌ی خوار و پیر له هه‌له و په‌له‌ی خۆی خزانده‌ته ناو چینی - به ناو دینی - ته‌له‌که‌بازانی ئه‌مرو؛ که له نازادی و خۆناسین خۆیان کردوته مۆزم. عیرفان و دینی من ده‌لیم ئه‌وه نییه که ده‌گویی خاچه‌رستان و موسوڵمانانی ساویلکه ئاخندراوه که پیاو له باره‌گای خوادا، سه‌ری سیر و قونچکی پیوازی‌ش ناهین. هه‌ر که گۆرا گوناهاره. دایکه‌وا سیوی دزیوه، ده‌بی تو تاوانی بده‌ی! ده‌بی تا ده‌مری هه‌ر بگری و خۆت سووک و چروک بزانی و نه‌خه‌له‌تیی بلی هیچم. بلی هیچ نیم!

کارمان گه‌یشتوته بارێک له به‌ر خودا و ئیمامان ده‌پارێینه‌وه قه‌رزه‌کانمان بۆ بداته‌وه؛ رێبه‌ندانێ خه‌یاانمان بۆ بکاته‌وه؛ مندالمان خه‌و بیاته‌وه. ئه‌مه‌ مرو له پیاوه‌تی ده‌ته‌کین؛ هینده‌ی به‌ گۆیدا ده‌خوین تا رایدین که هه‌ر وه‌کوو نه‌بی وایه و بۆ خۆی هیچی له ده‌س نایه!

ئاخر که‌ی عیرفانی راستی ئاوێته‌ی ئیسلامی به راست ئه‌مه‌ ده‌لی؟ ئایینی ئیسلام پیت ده‌لی تو له به‌رانبه‌ر خودادا هه‌ژاری و ئه‌و ده‌وله‌مه‌نده. هیچت نه‌بووه؛ ئه‌و هه‌موو شتی داوه پیت: گویت بۆ بیستن، دل بۆ نیاز و دلخواز ویستن، مژی تژی بۆ بیر کردن، دوو ده‌ست دوو لاق بۆ بزوتن، چاو بۆ دین و هه‌لنه‌نگووتن، بۆ رێگه‌ی راست به‌دی کردن، زۆر شتی پێداویستی دیش. واتا تو هه‌ژاری ئه‌وی، په‌نابه‌ری، په‌نای داوی. ئامرازی خۆشی ژیان و به‌خته‌وه‌ری خرویر ده‌به‌رده‌ست ناوی. ئه‌گه‌ر پیاوی ده‌ بیسمیلا! ئه‌وه‌ گۆ و شه‌ق ئه‌وه‌ مه‌یدان! نان په‌یدا که! چاکه‌ بکه! پیاوی چاک به! ده‌گه‌ل خه‌لک و خودا پاک به! کێ ده‌ستی وه به‌ر هیناوی؟ ئه‌گه‌ر ته‌نبه‌ل و خویری و خویری و دل کویر و بی خیری و لات وایه چیت له ده‌س نایه، ئوبالت به ئه‌ستوی خۆته؛ هه‌ر خۆت له خۆت بوویه مۆته؛ خۆت هه‌ستت له

خۆت یریه؛ مهنوزیه! گلهیی له گەردوون مهکه! له بهر خدا مهکروزیوه! خۆت کراسی چاره‌نووست له تهنه‌لخانه کیریوه. نه‌ت کیریاهه.

ئه‌و خودایه که فهرموویه: هه‌یچت نه‌بوو، هه‌ر بۆیه بوو نه‌وه‌کا له خۆت بایی بی؛ چه‌نه‌وه‌ری خۆرای بی. که فهرمووشیه: هه‌موو شتیکم پێداوی، یان گوتوویه: «مرۆمان له هه‌موو شتیک به‌ده‌وتر دروس کردووه»، مانای وایه زۆر ده‌ستی قه‌دری لێ ناوی.

دینی راست پێت ده‌لێ تۆ، تۆی! راسته‌ڕێ یان لا‌ڕێ ده‌ڕۆی، تۆ سه‌ربه‌خۆی. جگه‌ له‌ خوا بالاده‌ستی تۆ که‌س نییه. بو‌ ئامانچی به‌رز بوونت ڕێگه‌ی کادزیش به‌س نییه. ئه‌وی به‌ ناوی دینه‌وه‌ پێت ده‌لێ پیاو له‌ بَلقی ئاو، له‌ په‌له‌پووشیک که‌متره‌، ئه‌و بۆ خۆی له‌ که‌ر که‌رتیه! ئه‌وی ده‌لێ: به‌ گریان و دَل له‌ خۆچوون و جه‌زم بوون، ده‌سته و دامپنی ئیمام بوون نه‌بێ. کامت ڕه‌وا نابێ، یان دینه‌ یان درۆ ده‌کا؛ به‌ فیل تۆ ده‌سخه‌ڕۆ ده‌کا. دژی تۆشه و دژی خواشه. هه‌روا باشه‌ گوێ نه‌گری له‌و ده‌م هه‌راشه‌ی ڕه‌زاقورسه. با له‌ پرسه‌ی خۆی دانیشی؛ هه‌ر خۆی بێ و ته‌زیح و ڕیشی و بیرپێته‌وه‌.

جا تا ئێره‌ بۆت ڕوون بۆوه هه‌رچی مرۆن به‌ سه‌ر سێ ڕێگه‌دا ده‌ڕۆن:

یه‌که‌م وا وتمان عیرفانه و به‌ شوێن راستیدا گه‌ڕانه. ڕووناک بوونه‌وه‌ی ده‌روونه؛ له‌ خۆ، له‌ خوا، له‌ خۆکرده‌وه‌ ڕامانه.

دووهم دۆزی به‌رانبه‌ری تاینچه و ڕه‌شکه و یه‌کسه‌ری که‌ ناوه‌ ڕۆژاوا ییه‌که‌ی سوسپالیزمه. چه‌ند لاییش بێ به‌ تێکرای ئامپایی نیوان ڕه‌شایی و جووت به‌نده‌ی خاوه‌ن دارایی و کرێکار و زۆر زی‌رداری گه‌ره‌که و کاری به‌ دیوی ئاوه‌ژووی نه‌دیوی به‌رپیوار نییه.

سپهه پروا به هه رخوویی (وجودی) ه. پروای به دووی پيشوو نيه. هه ر بو ئازادی توونيه. ده لئ مړو
ئيللا ده بئ سهر به خو بئ؛ واز له بووک و پهر دوو بئ. چونكه هه ر دوو، به ر له خو ناسينت نه گرن. پياو
گه ره كه هه ر چي ده وئ، په نا به خو، وه دووی كه وئ. ئازادی و خو ناسيني راست، راست ده تباته سهر
تر وپكي هه له مووتی هه موو ئاوات و ئاره زووت.

ده وله تی هاو به شايه تی ر ئ نادا من ده ر باره ی خو م پريار بده م كه چي ناكه م و چي ده كه م؛ خو ی بيرم
بو ده كاته وه. به ره هه م و مايه ی بژيو و چاره نووسم به ده س نه وه؛ نه وی به هيچ حه ساو نه كرئ منم.
ئه م ر ئ و شوينه ش تو قیكه بو گه ردنم.

دينيش دژي ئازاديمه؛ هه ر چي خوا نه مداتئ، نيمه. نرخي خو ناسينم توور ئه دا و ده مكاته پارسه ك و
گه دا له راي خودا. خواش نه مړويه، نامويه. ناشي پياو نامو بناسي. دواي وهی له هه ر سيكان دواين، با
بزانيه هه ر يه ك له مانه له كویدا باريكه و له پسان نزيكه؟

۱- دين: نه وهی كه ئيستا هه مانه و پيی ده لئ دين، نه گه ر ورد ليی ورده وه بين، گوري سه له ناو
هه مانه و له هه مان چه وت و لار تره. ده ردي هه رخوویی (وجودی) گوته نی: مړو له پياو ه تی ده خا و
ده يكاته گه دای سهر ريگا. كويله يه له سه رزه مينئ بو نه و شته ی كه ناييبيئ. وهك قانگه لاشكي
به ربايه؛ پووشيكه چي له ده س نايه؛ هه ر ئاگاشي له خو نيه! خو ی نيه و به ته ماي خوايه. به
ده ردي حافز گوته نی:

دين نه گه ر هه ر نه وه بئ حافيزی خو مان هه يه تی

داخه كه م ژين گوزه راوه به خوت و خو راي!

۲- ھاوبەشى (سوسىيالىزم) كە بە ماددە ۋە بەسراۋە ۋە خوا ۋە ئازادى ۋە لا ناۋە. ئەگەر باش سەرنجى بىدەن، پىياۋ كراۋە بە پەرسىتىدەى پرژىم ۋە دەستىندەخۆرى دەستەپەك كە بە سەر پرژىم پراۋەگرن. دەۋلەتلىش - بە خىرى ۋە پىرى - لە ناۋ لەپى زەق ۋە رەپى سەرۆك داپە. ئەگەر سەرۆك كرىكارپكى ملھورى سادەى ستالىن ئاساش بى، دەبى ھەموو پىرواى خۆمان دەرپارەى ژيان، تەنانت زمانەكەشمان لە ۋە رەگرىن. ھەرچى گوتى - بىلاتەژبى - قورعانە ۋە نابى لى لادەين!

۳ - ھەرخۆى (ۋوودى) (لاۋازىيەكەى لەمەداپە كە ھەر چەندە نرخی مرۆى زۆر لە لايە ۋە گەرەكەتەى ئازاد بژى، بەلام كاتى خوا ۋە پەيوەندى ھاوبەشپەتەى خەت دەكشى، پىياۋ لە ناۋ بۆشايى دەخا ۋە دەيكاتە ھىنى پەت پساۋ!

ئەگەر مەن بە ھەموو مانا ئازاد ۋە بەر بەرھەلدا بىم، بە بىز لە دىن ۋە ياسا بىم، ئەم پىرسپارە دپتە سەر زار: «بۇ ھەر دەبى لە سەر چاكە كىردن سوور بىم؟ لۆچى لە بەدەفەرى دوور بىم؟»

ھەرخۆى ھىچ ۋەرامپكى بۇ ئەۋ پىرسپارەى مەن نىپە. ۋا مەن ئىستا لە سەر چەقى دوورپىانم كە دەتوانم خۆم بە قورىبانى گەل بىكەم، يان گەل بە قورىبانى خۆم كەم. بە ھەر كامپاندا پىپوار بىم، لۆمەى ناۋى. ۋەكوو مام پىپوئەكەى چۆمە، كەيفى دنپايە لۆ خۆمە. كەس ناتوانى ئازادىم لى بەرپەست بىكا. دىنم نىپە كە لە تىنى گىرى جەھەندەم بىترسم. ياساى ھاوبەشپىشم نەۋىست كە پىپودانى ژىنى خۆمى لى بىپىسم. ھەر خۆم ياسام؛ ھەر خۆم خۇدام؛ ئازاد ۋە شاد ۋە بەرھەلدام.

جا كە پىياۋ ۋا پەت پساۋ بوو، لەۋانەپە رىگەى چاكە بگرپتە بەر؛ بىپاتە سەر. بۇ فېر بوونى زۆر بە كەل كۆشش بىكات ۋە ناۋ بىكا. لەۋانەشە بە كراسى رەنگاۋرەنگەۋە، بە دەرەلنگى تەنگەۋە، كىپى لە سەر، بازە لە دەست، بەرموور لە مل، بە ناز ۋە نىمناز شل ۋە ول، خۆمان لى بىكا بە ھىپى - كە كورد پىپى دەلپن قالۆنجە - ھەر چى پىپى ۋە بەدكارپە رەچاۋ بىكا.

ئەگەر ئازادى مانا كەي پەت يىرى بى، پياو بۆي ھەيە لە تەندوورى ھاساش يىرى. ئەگەر واش بووى،
نە پياوى نە كورى! زىرى!

با بادەينەو ھە سەر عىرفان (عىرفانى راست) كە من زۆرم پى پەسندە و لاشم وايە دىن و بەرامبەرى
ژىن و خۇناسىنىشى تىدايە. بە يىرى من ھەر كەس بۆ بىنچىنەي ژىن و بوون و نەمان پراڭنەمىنى و دلى
لە دووى نەكوركىنى، عىنسان نىيە. زمانى خۆش، بگرە ھۆشيش، نابنە درۆشمى پياوۋەتى. وىستى
بەلگە ھاتوونە دەست كە ئەو قسانەي دەيانگوت: جانەو ھەران بە ھەستىكى خودادادى (غەريزە) نەك
بە فېر بوون دەبزوونەو ھە و ھەر مرق ئاۋەزى ھەيە، قسەي قۆرن. جانەو ھەر ھەن ئەمەندە زىت و
سەھەندەن كە فىلتاحون و عارەسووش دەسك و گوليان لە دوو ناكەن. بۆ گەيشتن بە چىشتە يان بۆ
خۇپارازتن لە پراو كەر سەد فىل دەكەن؛ بە چەندىن رەنگ خۆ دەگۆرن كە ناشى بىژىن فېر نەبوون.
ئەگەر درۆشمى پياوۋەتى وزەي وشە دەريپىنە، ئەوا تووتىش زمان زانە و ناشكرى بىژىن
عىنسانە. سەعدى دەلى:

بى و پياوۋەتى پەچاۋ كە! مەلىش قسان دەزانن

بايى مەبە بەو ھەندەي تۆزىك زمان دەزانى

بە يرواي من ئەوى عىنسان لە ناو خەويان ھاوېر دەكا، ھەر ئەو دلخورتى و ئەوينەس كە بۆ دىنەو ھەي
نەيىنى دوورەدەيدە تووشى دل دى. يىرى مرق لە ژىنى خۆكردى بۆژۆ كارىك دەكا پەل باوېژى بۆ ئەو
شتەي كە بە خەيال پىي لەو ھەكەي خۆي باشتەرە. ھەر ئەم پەل ھاوېژىيەي دلە بۆتە ھۆي رۆشن
بوونەو ھەي دەروون و ھەلچوونى عىنسان.

دلخورتى عىرفان ئەوينە. ئەوين ھىزىكى بەتىنە. لە خوراكى گەرم و نەرم و قەلەوايى ناچىتە لەش.
سەرچاۋەكەشى نازانم لە كوئو ھەيە؛ بەلام ئەو ھەندە دەزانم گلپەيە، بەرز ئەبىتەو ھە؛ ئاورىنگى لى

دەبىتتەو، سەرتاپام دەتەنیتەو؛ خەرىكە بمتوینیتەو. دلخۆشى من بەو ئەوینە پتر لە ھەموو گەنجینەى سەرزەمینە. کەس ئەوینی نەدیو، نەچەشیو، لەوانەى پپی بلین زانا و دانایە، ئەندازیارە، یان بژیشکە. بەلام ئەو مېشک و دل وشکە بۆ ئامرازی کارگاكانى پېشەسازى نەبێ، نابێ.

ئەوین ئەو ورە و نەترەیه که له درێژایی میژوودا له دەورانی تازه و زوودا زۆر پیاوی ڕەنۆ ھیناوه و دناوه که دەستیان له خۆ بەرداوه و سەریان دەپیناو گەل ناوه؛ شۆرشى وایان گێراوه، بارى دنیای پى گۆراوه.

پیاو کاتئ پیاوه، دلدار بی. دهنا هر مه یموونه که یه کلک و کولکه ی له دهست داوه.

رۆژێ له حوسینییه ی ئیرشاد پرسیاریکم خسته گۆرئ، هیندیک په‌رسقیان دامه‌وه. گوتم: هه‌له‌ن! به‌لام
 بۆشم هه‌له‌هینان. نیازم وابوو گیره و نیره بنیمه‌وه. یه‌کئ له‌ خاوه‌ن باوه‌ران خۆی تووره‌ کرد.
 یه‌کیکی دی گوتی: ده‌به‌سیه‌ بینمان ته‌نگ مه‌که! زوبه‌ بۆمان شی که‌وه تا ئاسووده‌ بین. گوتم:
 گیانه! من نه‌هاتووم بیه‌ مایه‌ی ئاسووده‌یی. من گه‌ره‌که‌ ئاسووده‌کان وه‌ره‌ز بکه‌م. من تریاک و
 هیرۆئین نیم هه‌وینی ئۆقره‌ گرتن بم. له‌ وانه‌ش نیم که‌ جوابیان ده‌باخه‌لێاندا.

ئەگەر كەسنى نيازى خزمەت بە كۆمەل بى، دەبى رەھەت، بى سەھەت كا. ئارام بۇ ئارام نەھىلئ. جووتيارى باش كۆدە و بە ياران دەكىلئ. دەبى خەلكى فېرى شەرەچەنە و دم بەدمانئ و پرسىار و پەرسقدان بكەين تا تېك بگەين؛ دەخۇ بگەين. قەستەم بە خوا دوودلى ھاويتنە دلان، لە پروا بە زۇر يى ھېنان ھېژاترە.

ئەو پروايەي چەلومل دەسەپپندرئى، تەزىنەرە و پىرخەتەرە. حەوسەد مليۆن موسولمانى خاوەن باوەرىمان ھەيە كە پۈولە سووتاوپك ناژين. ھەر ئەو ئيمانە بە كار دئ كە پاش شك و گومان پەيدا

دهبئ؛ ئيمان هيٺان دواي كافر بوون. به لئ ئيماني دواي كفره نرخی ههيه. ئه گينا به دريژي ميژوو
باوهري ته واو هه ر بووه و قه تيش هيچي نه هيئاوه.

ئه و ئايه ته ي كه فهرموويه: «مهردم هه موو يه ك ئومه ت بوو» شالاوه بو سهر باوهركهر. پيغه مبه ران
راسپيراون كي شه كي ش و چه قه و هه راي توژينه وه بيننه وه؛ ئه ينا تاويستاش بنياده م به ئارامي له
كه ريه تي و بي خه به ريدا ده گه وزين.

با ديسان تئ هه لچينه وه و له سئ يروا سهره كيه كان ورد بينه وه. داخو كامى له وه كه ي تر به تامتره؟
كام گه يشتوو كامه خامتره؟ له كامه لاهه ئه ستوورن؟ به كي شه باردا زراون؟ ئه گه ر گشتيان ليك بهالين،
چي لئ ده ردئ؟ ئه گه ر به تاك بميننه وه، چيان به سهر دي؟

۱ - **عيرفان** كه بنچينه ي دينه؛ هه ويني گه شه ي ده روونه؛ په يژه ي به ره و كامل بوونه. دامانه له ناو
خوكردا؛ رامانه له خيوي خوكرد. نيشانه ي به رزه تي گيانه. به لام هه ر عيرفان به ته نيا و هيچي تر نا،
كه لكى خه لكى پيوه نيبه. وه كوو چقلي دركه زيه؛ بي ميوه و بهر، رهزي خيوي ده پاريزي و ناشي كه س
توخني بكه وي. بو نموونه كابرايه ك هه يه ده رويشه، چله كي شه. بو ئه نديشه له مهرگ و دواړوژ و سزا،
دهم به نزا خزاوه ته غاريكه وه. چاوي دلي ده عاسمانه و بي ئاگايه له م جيهانه. له و ده مه شدا له پشت
ديواري ئه و غاره، كوشتاره، هات و هاواره؛ نووزه و ناله ي برينداره؛ گوهره و هه ره شه ي زورداره.
هه زاران بي گوناه ده گرن؛ هه زاران له برسان ده مرن؛ ئايرووي ئايرووداران ده بري؛ هه رچي ناشي بكرئ،
ده كرئ. كه چي كابراي كروشمه كهر، گويي نابزوئ؛ نايه ته دهر. دهرگا له سهر خوي داده خا؛ دوو گرده
بوري راده خا. گزنه ي به هه شتي گرتووه، خه ريكه بارگه تي ك ده ني. به خه لكى ده وري ئه شكه وتيش -
كه له سهر دنيا شه ريانه - پي ده كه ني.

به پروای من - ږهنگه هی تۆش - ئەو کابرایه نهک ههستی پیاووتهی نییه، بگره له هه موو ده عبايه ک
زه رنده تر و په ست تره. مه یموون، ورچ، سه گ، به راز، زۆر تیره ی جانه وه ری دیش به زه یان به داماوانی
هاوړه گه زی خۆیاندای. که چی ئەو حۆری په رسته - که هر خۆشی خۆی مه به سته - هه ست ناکا که
له درندان دلپه قتره. وا گریمان بۆ به هه شت چوو. ده یسا چ بوو؟ که ره که ی نه بی عوزپړیش له
به هه شته! هه وه ل پیاو بوون، ئەوسا به هه شت. گه به هه شه ت بۆ ناپیاوانه، چوونی بۆ پیاوان تاوانه.

ئێستا من خۆم زۆر یاقیده م به شه مسی ته ورپزی هه یه؛ مه ولانام له لا گه وره یه. شه مس پوژی به
تیرپزی دووره ته مه. په سنی مه وله وی چه ند بیژی، هپشتا که مه. به لام ئافه رین له چی که م؟
مه ولانایه ک له به لخ یان له قوونیه یان له ولاتیکی تر ژیاوه، خۆی وا له ناو لیفه ی ئەستووری
عیرفانه وه پپچاوه، به کوشت و کوشتاری مغول، به شالای خاچه رستان، نه حه ساوه. ده یسا من نالیم
تۆ بلێ! بوون و نه بوونی ئەو پیاوه به بیچاره و هه ژاران چی؟ به بریندار و ده رده داری ئیماندار
موسولمان چی؟

ده لپی: «گوتیه «ی فه رانسه ویش چۆته سه ر پروای مه وله وی که له جه نگی جه نگدا ده لی: «باشتر
وايه وهر بکه وم نه ک دانیشم. نیازم وایه ئەگه ر وپستابم پوینیشم. چاک ئەوه یه نه چمه کو لان، ده رکه
داخه م. نوینم پراخه م، تا له و شه ری که ده لپن دنیا داده گرێ، بێ ئاگا بم. جا مه گین گولله یه کی وپل
شووشه ی په نجه ره م بشکپنن ده نا ناشی له خه و پرايم.»!

ئاخر ئەمانه که ی پیاون؟ که ی ده بنه پیاو؟ چۆن چاویان له به ر خوا هه لدی که له دیمه نی بریندار
دلپان تپکه ل بێ و هپلنج ده ن؟ ئەگه ر عیرفان هه ر ئەوه بێ، با نیوانمان سه د گه وه بێ.

جا هه ر که سی ئەم ته رزه عیرفانه ی دیوه، ناچار هه موو عیرفانیکی به می شک و دل ته زینه ر و
پیاوکه رکه ر و ئیشه کی بێ به ر زانیوه.

سا با ئېمە ھەر دوو دیوی ئەم دراوہ تماشا کەین. لەو بارەوہ کە لە شوپن راستی گەرانە و ئەوینی
خودا ناسینە، شیریشە و شیرپەرورەشە. عیرفانی راست زۆر پیاوی وای پت گەیانووون بئ وینە
بوون. بەھەشتیان بە شیر کریوہ و دەستی زۆریان لە سەر ھەژاران یریوہ. لە پرڭگەیی خزمەت بە گەلا
لەخۆبوردووون. مپژ ژیاون و مپرانە مردووون.

بە باری ئاوہ ژوووشیدا لە ھیندیکان ورد بینەوہ. خەتیکە ھیندە ناخۆشە ئیژی شەرەپشیلە یە. لە چێژەیی
شیرنایی گەری، سەد خۆزگەت بە بەرسیلە یە. ئیتر ھەرچی سمپل سوورە نابئ پپئ بلین ھەمزاغا!
ئەم ھیندیکانەیی من دەلیم دەگەل ئەوانەیی شیر ھاتن ناکرئ بلیم خواشیان یە کە! بە ھەزار بوز و
چریشیش ئەو دووہ پیکەوہ ناووسپن! لە ناو ئاویکدا ناخووسپن. بە گشتەکی میو لە سەر و تەبەنەیی
ئاسن کونکەریش لیک نادرن و بە دیویش جووت باقیە ناکرین.

ئەگەر عیرفانە راستە کە شیرپەرور بوو، ئەم عیرفانە یە ک لایەنە، فسوسگرە. خۆری و تۆری وای
سازداون کە بۆ زۆردار و پیاوگوژ و کۆلەدار و کۆنەپەرست و بئ ھەستان، ھیزاتر لە سومای چاون.
فەرمانرەوایانی ملھور لە دریزایی میژووودا، قەرزاری ئەو پیاوہ زلە خوڤریانەن کە بەرانبەر بە نارەوا
چاوی دەروونیان قووچاوہ. لە خرمەیی دەنگی شکانی دلئ ھەژار و داماوان، ھەرگیز گویشیان
نەزربینگاوہ. بەلئ وایە عیرفانی پرووت بە کار نایە و ھەر وەک دۆخەوایە ک دەچئ نە دۆ نە گیای تیاہ.

۲ - ئامپایەتی (سوسیالیزم)، ئەویش ھەر ھەتا یەکلایە، کای بەربایە. بۆ نموونە: لاوہ خۆی لەلا زۆر
پیاوہ؛ لە سەر ھەژاران بە جواوہ. ئامادەییە لە سەر زەیفیک کە خاوەن کار لە کریکارەکی خۆی ئەکا،
ھەرا بکا؛ تەنانت خۆش بە کوشت بدا. دیارە کارەکی زۆر چاکە و ھیچ گومان لە پاکی نییە.
بەلامەوہ زۆر حەیفە کوری ھیندە باش، ھیندە زرینگ، تەنیا باسی ماددە و دراو، میشک و دلئ وا
بتەنئ کە لای وابئ جگە لە جلک و خۆراکی کریکاران نابئ لە ھیچ بیر کاتەوہ. میژووی کۆن، کتیبی

دینی - که پریانہ له ئامۆژگاری و زانیاری پر له کهلک و بهر بۆ خەلک - به کهللهی کۆن و ڤڠ و شوپنی کۆنه پهرستی بزانی و له خویندنه وهیان واز بێنئ. کهچی ههر ئه و لاوه پیاوه که دهبینئ فلان رامیاری هاوبیری فلان قسهی له رۆژنامه دا نووسراوه، بئ هیچ سئ و دوو لئ کردن، به بئ ئه وه بزانی باشه یان بۆشه، وهری دهگرئ و وهکوو نوشتهی دهستی شیخان لای پیرۆزه؛ جا با قسه کهش بئ تام بئ؛ جا با قسهی ئه ویش نه بئ و ههلبهسته بئ. ههر ئه و لاوه له حیزبه کهی خۆی به ولاوه چیتری له بهرچاو نییه. ئه گهر یه کئ له حیزبه کهی ئه و لاوه کی سه د قاتی خۆی و حیزبه کهی چاکه بکا له سه ر هه ژاران به جواب بئ و له مهیدانی شه ر به رانه ر به زۆردار و داگیرکه ران هه زار جار له و ئازاتر بئ، بۆ یارمه تی دانی کاری حیزبه کهی ئه ویش حازر بئ، نایه وئ و له سه ری ناکا. ههر حیزب نه بئ، دوژمنه.

-بوچی؟

-چونکه هاتوو ه داری پرلکی ژیا نی هه لپاچیوه. ته نیا لکیکی هیشتوو ه که ماده ده پهرستیه کهیه. ئه و لکه یشی هیند ئاوداوه تا له کوته ره عه سلپه که زلتر بووه. هیند هه لچوو ه و هینده ی چرو دهرکردوو ه که بهرچاوی داپۆشیوه و جگه له ماده ده پهرستن ته نانه ت خو شی نه دیوه. راست به دهردی عیرفانه کهی خۆمان چوو ه. جیاوازیان ههر له وه نه دا؛ عیرفان بۆ گه شه ی دهروو نه و ئه م بۆ له وه ری بزوو نه. له وه ره و گه شه ی دهروونیش مینا شه نگله به ره که ته ن؛ ئه گهر نیوانیان بپسینئ ههر دووک بئ به ره که ت ده بن.

وشکه سو فئ که ههر داوینئ دین ده گرئ و هه تا دهرمئ ئاگای له دنیا و ژین نییه و خۆی له بیر خو شی چۆته وه، زۆر چرووکه و ههر وه کوو نه بووبئ وایه. کاکه سوسیالیسته کهشمان له سنووری دیکتاتوری هاوبیره زهر د و سووره کهی دهرناکه وئ و هه تا ملان نو قمی حیسابی ئابووری و

لېكدانه وهی نړخی هیژ و بایی سهرمایه و دراوه. به بئ ئه وه های له خوی بئ، چۆته ناو گهرووی
پوول هوه و قووت دراوه و له باسی له وه یران پپوه هیچ کهلکی پپوه نه ماوه و له باری له بیر چوونه وهی
عینسانه تی، ده گهل سوخی دهسته ملانه.

۳- کابرای ههرخوی ده بینئ عیرفانی پروت به حاسته م سهری لووتی خوی نه بئ چی نه دیوه و مروی
بئ نرخ زانیوه، ماشین و سهرمایه داری و لاساری حوکمی کرپکار، تهنگه یان به ژینی نازاد ههلچنیوه،
وازی له ههرکان هانیوه. دهلئ بنیاده م له وه زیاتره خوی به پر و پووچی غهیی و ده ولت و سه روک
پهرستی عه ییدار کا؟ نازاد هاتوو یته دنیاوه نازاد بژی! له بری پروانین بو نه دیار و له جیات کوپله پی
مالدار و پرولیتار، ناغای خوت به!

بهلئ ئه م بیري خو ناسی و نازاد ژینه زور به نرخه؛ به لام نه ویش به ته نیایی دهردی ژیان دهرمان ناکا. وا
گریمان خوم له دین و یاسای سه رزه مین پرزگار کرد، نه وسا چ بکه م؟ گرتووم له زیندان دیمه دهر؛ به
چی بژیم؟ چون بژیوی خوم په یدا که م؟ بچه لای کی؟ لای دینداران؟ ده بئ له نه دیاران بدویم. واتا:
ده بمه کوپله ی خودا. بیه ئامپای کرپکاران؟ نازادیم کوا؟ گهره که کوپله ی رابه ر بم. ده چمه لای
سهرمایه داران. ده بم به که ری بیگاران و کوپله ی ماشین. ده ی چار چییه؟ ماموستاکانی ههرخوی
په رسقیکیان بو نه و پرسیارانه نییه. ته نیا ده لئین: نازاد بژی و ئاوئ بینه دهستان بشو. ئیتر نالین نازاد
ژیان بئ به رنامه، سه رگه ردانی سه ره نجامه. وا ده بینین زور له وانه به تال - هه تال، له نیپال و دولی
خه ییه ر، له پنجه به نگان ده گهرین. له جیاتی خو ناسینه که، خویان له بیر بردوته وه و ههر ده لپی له
سه ر دنیا نین!

ئه گهر سه ره نجامی کارمان ههر خو له بیر چوونه وه بئ، چ ئه مه بئ و چ ئه وه بئ، فهرقی چییه؟

ئه نجا رهنگه له من پرسی چاره چییه؟

به پروای من ده بئ ئیمه له عیرفانی دوور له کزی و له سوسیالیستی بئ گهزی و ئازادیخوازی زانایان به هره بهرین؛ هه ر سیکیان تیکه لآو بکهین. چوارچیوهی بهرنامهی ژینمان لهو تیکه لآوه لیک بدهین. چونکه ههرسیک زۆر پپوویستن؛ بهو مهرجه دهگه ل یه کتر بن.

ئهوینی بۆ راستی گهران - که عیرفانه راسته که یه - بزوپنه ری می شک و دله؛ که بیر له خو، له خوا و خو کرد بکه یته وه. مافی خو ت له بهرانبه ری و ئازادیدا - که له لای خوداش په سنده و پیت ره وایه - بخهینه دهست. بهرانبه ری که رۆژاواپی پپی ده لپن سوسیالیزم - که لاگیری هه ژارانه و دژی بهرهی زۆردارانه - تا بلپی باشه و له چه رخی نۆزده و بیسته ما بوته هو ی زۆر راپه رینان که ئیستعماری راوناه و به شی بئ به شانی داوه؛ که عیرفانه بئ خه وشه که ش لای په سنده. هه رخوی که ناوه ئورووپایه که ی «ئیکزیستانسیالیزمه» که لای وایه ئازادی مافی مروقه، بیریکی راست و دروسته و عیرفان و یه کسانی ژیانیش بئ ئازادی بیر و باوه ر ناته واون. ئه گه ر ههرسیک پیکه وه بن، هه ریه ک له وان هه م ئامپایی، هه م ئازادی، هه م عیرفانه. هه رگا ئه و سییه یه ک بگرن، گهنده لی پر له تهنه لی و سوسیالیزمی سه رزاره کی و پر له گزی و ئازادی قالۆنچه بازی و به نگ کیشی و له ژیان وه ره زی، پیدزه ده که ن، کووزوو ده بن و بۆی ده رده چن. ئه م سی چوکه راست و تیژه به دادراوی، هه ر یه که یان بۆ ئه ویدی ده بنه په رژینی چو قلاوی و پاسداری له یه کتر ده که ن.

جا ره نگه هیئدی که س بلپن: په کوو له وئ حه لامه تی! جاکوو ئه و سی دۆزه قۆزه ت لۆ لیک ده درئ؟ کئ ئه و ماشه ره ئالۆزه ی یه کلا ده کا و پساهه که ی بۆ تیک ده خرئ.

من بۆ وه رامی ئه وانه ی ئه م چون و په کووانه ده لپن، ده لپم:

ههرسیک رۆژیک له ئیسلامی راسته قینه که ی پپشوو دا لیک کو ببوون. لیت تیک نه چئ! گوتم ئیسلامه که ی پپشوو نه مگوت ئیستا. نیازم ئیسلامی قورعانه؛ نه ک ئه وه ی ئیمه هه مانه. که نیوانیان

عاسمان و ریسمانه. هەر کهس وهک ئیسلامی پېشین بَلّی هەر قورعان ئیمامه و کهسی تر نا، زړه موسولمانی ئەمڕۆ بئ شک به کافری دهزانن. ئیسلامی راست نه ئەوهیه که باوکه خوالیخو شبووه کان فیریان کردین ببین به شیعه، به سوننی و دهسەر و گوئی یه کتر بهربین. دهتوانم بَلّیم تاوئستا کهسی وامان تیدا نهبووه، خوا - وهک له قورعاندا ههیه - به مهردمی بناسیئ.

عیرفانی قورعانی دهلّی: «ئهم زه مین و بهرزاییانهی له سهرتانه، رۆژی پرووناک، شهوی تاریک، به لگهی خاوهن ئاوه زانن که به پێوه یان له جیوه له سهر پشت یان له سهر ته نشت پال ده که ون و دانا که ون. بیر له و کرده سهر سوورینه له وهستا واق ورمینه کهی ده که نه وه و ده لّین: خوایه! تو ئەمانهت له هیچئ نه خستۆته پروو.»

عیرفانه وشکه کهش ده لّی نابئ دهس ده کاری خوا دهی. نابئ بَلّی ئهم بایه له کام کون را دی؟ ئه و بارانه چۆن دهبارئ؟ بیر کر نه وه له و شتانه بو دین و دنیا ت زیانه و به هه شته کهت له کیس ده چئ. ده شلّین دنیا هیچه و پووچییه کهی وهک بَلّی ئاوه و بیر لئ کر نه وهی بَلّاوه.

قورعان دهلّی: «عاسمان و زه وین و هەر چی له ناو ئه و دووانه دان هیچمان له پووچئ ساز نه دا. ئه وی به پووچی ده زانن کافره کانن. « ئیستا به و پێودانه بئ، وشکه مه لا - وهک جووی فه قیر - هەر دوولایان له دهس چووه.

خوای فه رموویه: «ئیمه ریزمان له تۆرهمه ی ئاده م ناوه». بزانه دهلّی: ئاده می، نالّی مه رجه سپی پێست یان موسولمان بئ. ئهم ئایه ته هه موو توخمی مرۆ، له رهش و بۆر و زهر د و سوور و گه نم رهنگ و کال و چاوشین ده گرێته وه. گاور و گاوپه رست و جووله که و بابی و به هایى و عه لیه لّاییش بهر ده که ون.

خوا فەرموویە: «کەسێ گیانیک بێ سوچ و تاوان بکوژێ، وەک هەموو مەردمی کوشتبێ وایە. یەک لە مردن پرزگار کردن، وەک نەجات دانی گشت مەردم لە مردنە؛» «ئەو مەردم! ئێمە ئیوەمان لە نێر و میوێک خستەو. کردیشمان بە چەندین ڕەگەز و تیرە، بۆ ئەو یەکتەر بناسن. کێ لە کاری نارهوا بە پارێزترە لە کن خودا بەرێزترە».

پێغەمبەری خوا دەفەرموێ: «مەردم وەک ددانە ی شانە وانە. ئەگەر چەن دانە لەوانە نزمتر یان زیڤە زەق بن، وە شانە حەساو ناکریە». خوا و پێغەمبەر هەر فەرموویانە مەردم. نەیان فەرموو ئەشێ سوننی یان شیعیە بێ؛ نایژن دانە ی سپی شانە لە دگانە ی ڕەش خاسترن. پێغەمبەر نە یوت عەولادەم لە خەلکی دی لە پێشترن. سا با بزانی داخۆ کام زانای زەمانە دەربارە ی لێ تۆژینەوێ ئەم زەمین و عاسمانانە، دەربارە ی بەرانبەر یەتی تیرە و چینان، ئازادی بۆ بیر کرنەو، هیژاتر لەمانە ی هەبوو؟

بەلام با لە بیرمان نەچێ، گوتمان قورعان و پێغەمبەر، نەمانگوت مەلا و موشتەهید، ئاخوند، مفتی، شیخ، کتیی پیوازی و پەر زەرد. نەمانگوت میژەر بەسەرێ کە بە تۆژی زی و کوتال، ئوبال بۆ زالم دەکیشێ، هەقی هەژاران پامال کا.

ئەگەر ئێمە موسوڵمانی بەراستین و جیا لە خودا ناپەرستین، دەبێ وەک سویندە کە بیژین: خودا یە کە و نابێ بە دوو. باش دە ماناکەشی بگەین، نە سوژدە بۆ بتی بەردین، یان بە ڕدین و جە و میژەر دەبەین، نە بۆ شا و میر و وەزیر و نە بۆ ئاغا و کوپخا و گزیر کړنۆش دەکەین. لە خوا نەبێ لە هیچ کەسی تر ناترسین. لە ڕیی فیڕ بوونی زانستا، لە سووچی حوجرە واز دینین؛ دەچینە چین؛ وەکوو پێغەمبەر فەرموویە. بۆ سەر بەستی چینی بن دەست، بە گژ داگیر کەردا دەچین. بۆ ئازادی بیر و باوەر، نالین چونکە ستالین و ئەنوەر خۆجە، مەلای چاوەرەش، شیخی سەرشین یریویانە، بیڤەنگ دەبین.

هينديك ده لپن موسولمان به رانبهر يه زدان، هينده خوۋى بى نرخ ده كا، كه بو پايهى مرو ناشى.
خواشيان هينده لا به هيزه كه نيشانى داماوۋى خوۋيان دهرده خه ن.

واتا: «فويرباخ» گوته نى: «خوۋى لاوازان له خوۋى سازان به هيزتره؛ چونكه ئه وان زه بوونترن. بو خوۋيان
ده ستيان ناچته كار. ناچار يه خهى خودا ده گرن. ئه وى له زه وى پيى ناگه ن، له خوۋى عاسمانى
ده خوازن»

ئهم ده سته رخنه گرانه له سهر يكه وه هه قيانه؛ چونكه ئيمه ي ئيسلامى ئيستايان ديوه كه وه ك
مه يموون لاساى هه لپه رينه كه مان، چه شنى تووتى قسه ي فيركار ده كه ينه وه. فيركار و
هه لپه رينه كه ش يان زور ساويلكه و نه زانن، ده هيچ ناگه ن؛ يان فيله باز و ده سپرن؛ نايانه وى بوره پياگ
تيگه يشتوو بى. ئه گه ر ئه و توانج دهرانه ته واو شاره زاي ئيسلام بن، تپده گه ن به هه له دا چوون.

به لى ئيسلام خودا به گه وه ده زاننى و له به رانبهر به رزى ئه ودا خوۋى زور به نزم ده زاننى؛ به لام به رانبهر
به خه لكى هه تا بلپى سهر فه راز و بى نيازه. بو خوا سهر ده نيته سهر خاك؛ به لام بو كه س له سهر
زه وى نه وى نابى. ده لى خوايه! به به زه ي خوتم بسپيره؛ به لام له رووى بى به زه بيان مي ره، شالابه ره،
شيره. ده كرى بلپين ئه وانه ي خودا په رستن، پايه به رزيشن؛ نه ويشن. خوۋيان به هيچ حه ساو ناكه ن؛ هه ر
خوشيان هه موو شتيشن. له ده ميكا خو له خو جودا ده زانن. هه ر ئه و كاته ش خوۋيان به خودا ده زانن.
ئهم نه ريته تاييه تيه هه ر بو خواناسى راسته و به راستى جيى سهر سورمانه. ئه گه ر نه لپن شه ريعة تى
لايه نگرى مه زهه بيكه - هه ر چه نده وه كوو بيستوو مه تاوانى لايه ن نه گيريم وه پال ده دن! - عه لى كه
ئو باش ده ناسم بو نمونه ده هينمه وه:

عه لى هه رسيك ئاكاره له باره كانى باسمان كردن تي دا هه بوو. رامان بو خودا و كرگارى هينده كارى
لي كرده بو كه زور جارن ده چووه چولان، ده يگا لاند و ده ينا لاند و له خو ده چوو. ئيمه ي نه زان لامان وايه

گلەى لەو ئازارە بووہ کە مەدینەیی داویانە. یان بۆ گوندی فەدەک بووہ. بە راستی لە راستی دوورین! تینی ئاگری ئەوینی بە خواگەیین تینی داوہ و بەرەو سارای ڕەتاندووہ و تا نزیک خودای بردووہ. ئەمە باری عیرفانەکەى. بۆ ھاوبەشى و یروای ئازادی چۆن بووہ؟ ئیمام عەلى فەرمانیروا لە سەر ھەتیوی زۆر لیکراو، لە سەر ژنیکی جوولەکەى ئازار دراو، وا دیتە جاو کە سوسیالیستان بۆر دەدا. ھاوار دەکا: من ئەمیر بم و فەقیریک زۆلم و ناھەقى لى کرابى. ئەگەر بەو داخەوہ بمرم، کەس نابى سەرکۆنەم بکا. ئەو دەرەدە ھیندە بەژانە پیاو دەکوژى. بۆ ئازادی بیر و باوەر، لە فەرمانى خودا بەدەر، گوپی بە واتەى کەس نەداوہ. تەنانت لە سەر ئەم ھەقە، براى خوشى لى ڕەنجاوہ.

من دەمەوئ وەک عەلى بین. ھاوبەشى و ئازادی و عیرفان لیک وەکو کەین. بیکەینە بەردى بناغە و کۆمەلگامان وەکوو پيشوو لەسەر ئەو ھیمە ھەلچنین. ئەوسا دەکرى بلىین خزمەتمان بە گەل کردووہ و نەركى خۆمان پیک ھیناوە.

سوہچاوہى تیکست

vejin.net